

يادى له دايك بوون ماناي چيه

و بوكى ده كريت؟

بسم الله الرحمن الرحيم

گەر چاويك به ميژووي مروفايه تيدا بخشينين ده بينين له هه موو سه رده م و پوژگار يكا چينيك له خه لكي پيکه وه ژياون و پارچه يهك زهوي كوي كردونه ته وه، وه بيگومان نه وه خه لكانه هه موويان له يهك ئاستدا نه بوون له بواره كاني ژياندا، به لكو كه ساني ئاسايي و نا ئاسايي و پله به رزيان تيدا هه بووه، وه تياشياندا هه بووه كه له هه مووان زياتر به هر مه ندو لي هاتوو بووه له بواريكي تايبه تدا يان له چهند بواريكا خزمه تي به كومه لگا كه ي كردوو چ له بواري ئاييني و چ له بواري نه ته وايه تي و په گه زايه تي و چ له بواري زانستيدا، وه دياره خه لكيش به هو ي نه وه به هر مه نديه وه زياد له خه لكانى ئاسايي ريزيان لي گرتوون و خو شيان ويستون، وه له كاتيكا كه نه م كه سه به هر مه ندانه ده مرن و كو تايي به خزمه ته كه يان ديت، خه لكي نه وه كومه لگايه هه ست به خه ساره ت و

كه لينيكي گوره ده كه ن، له بهر نه وه هه ز ده كه ن وه كو ده رپريني سوزو خو شه ويستى و وه فاداريهك بو نه وه كه سه به هر مه نديان هه ميشه له يادياندا بيت و له بيري نه كه ن، جا له سه ده كاني سه ره تاي بوونه وه ردا خه لكي نه م برينه يان به وه ساريژ ده كرد كه چهند په يكه ريكيان (بت) بو ده تاشين و له شوينه گشتي به كاندا و جي ي كو بونه وه كانياندا دايان ده نان، به مه به ستي نه وه ي به رده وام له يادياندا بنو نه وه كانيشيان بي ناگا نه بن له و ميژوو مه زن و پرشنگداره ي هه يان بووه .

وه شه يتاني له عينيش زياتر نه م هه له ي قوستوتته وه بو نه وه ي سه ر له نه وه كانيان تي ك بدات به وه ي كه گو مپرايان بكات و هاوبه ش په يدا كردن له ناوياندا بلاوبكات وه، بو يه دواي تيپه ر بووني چهند سال و سه ده يهك به سه ر دروست كردني نه وه په يكه رانه دا كه نه وه كانيان بي ناگا بوون له مه به ستي دروست كردنيان شه يتان كه وته گه رو جو ره ها وه سائيلي به كار هينا تا بيرو باوه ريكي واي تيا دروست كردن كه وا بزنان باوانيان نه م په يكه رانه يان بو

(كورت كراهي كتبي يادى له دايك بووني پيغمبه ر (ﷺ) له سزنگه ي قورشان و فهرمووده كانه وه. له نووسيني م. عبید الفتاح به هتي .

پہرستن دروست کردووه و عبادہ تیان بۆ کردووه، بۆیہ ئہ وانیش دەستیان کرد بہ پەرستنیان و بہم شیوہ بت پەرستی دروست بوو و لہ ناو خە لکیدا بلأوبووہ و، وہ ئہم کارہ ساتہ بہ سەرہ تای دروست بوونی ھاوبەش پەیدا کردن و بت پەرستی دادە نریت، راستی ئہ مەش کە لہ زانای ئاموزای پیغە مہر (ﷺ) ئامازہی پیدە دات و لہ تەفسیر کردنی ئایہ تی:

﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (۱)؟

واتہ: (وہ و تیان واز لہ پەرستراوہ کانتان مہینن وہ بہ تاییہت واز نہ ہینن لہ (ود) و (سواع) و (یغوث) و (یعوق) و (نسر)).

ئیمامی بوخاری (رہ حمەتی خوای لی بیت) لہ عہد وللای کوری عہ باسە وہ (خوایان لی رازی بیت) بۆمان دە گپیتە وہ کە دەربارہی ئہم ئایہ تەہی سورہ تی (نوح) فرموویہ تی: (إِنَّ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةَ أَسمَاءَ رَجَالٍ صَالِحِينَ مِنْ قَوْمِ نُوحٍ، فَلَمَّا هَلَكُوا أَوْحَى الشَّيْطَانُ إِلَى قَوْمِهِمْ أَنْ أَنْصَبُوا إِلَى مَجَالِسِهِمُ الَّتِي كَانُوا يَجْلِسُونَ أَنْصَابًا. وَسَمَوْهَا بِأَسْمَائِهِمْ فَفَعَلُوا فَلَمْ تَعْبُدْ حَتَّى إِذَا هَلَكَ أَوْلَئِكَ وَتَنَسَخَ الْعِلْمَ عِبَدت) (۲)، واتہ: ئہو

() { : } .

() (/ / /) وہ بز زیاتر ناگادار بوون بەسەر ئہم باسەدا بروانہ (تەلقین و نوگیژی مگردوو ۱۳۴ - ۱۳۷ دانانی: عبدالفتاح حسین بەھی).

پینچ کەسەہی لہ ئایہ تە کە دا ناویان براوہ ناوی پینچ پیاوچاکی گە لی (نوح) ن کاتیک مردن شەیتان نیگای بۆ گە لہ کە یان کرد چەند پەیکەر یکیان بۆ بکەن لہ و شوینانەہی لیی دادە نیشتن، وہ بە ناوی ئہ وانە وہ ناویان بنین ئہ وانیش وایان کرد، بە لام ئہ و پەیکەرانە نہ پەرسترا تائە و جیلە کۆتاییان پی ہات، پاشان دوا ی ئہ وان زانیاری دروست بوونی ئہ و پەیکەرانە سپرایە وہ ئہ مجا پەرسترا ن).

پاشان دوا ی تیپە ر بوونی چەند سەدە یەکی ترو گە شە کردنی شارستانی تی خە لکی و پیشە کە و تنی ئاستی رۆشن بیریان و سەرہ لڈانی بە ہەر مەندان لہ ہوارە کانی تری زانستی بیجگە لہ ہواری ئایینی، ئہم یاد کردنە و ہ و بیر خۆھینانە و ہ ی ناوداران چەند شیوانیکی تازہ ی بہ خۆیہ وہ بینی کە تا ئیستاش ئہ و شیوانانە بەردە وامن بہ تاییہت لہ ناو خە لکانی رۆژئاوادا و ئہ وانە ش کە شوین کە و تە و لاساکەر و ہ ی ئہ وانن لہ خە لکانی رۆژہ لاتدا، ئہ ویش ئہ و یہ کە ہەموو سالیک لہ و رۆژہ ی ئہ و ناودارہ ی تیادا لہ دایک بووہ، خە لکی کۆدە بنە و ہ بۆ ئاھەنگ گپران و خۆشی دەر بپرین و شیرینی خواردنە و ہ، وہ لہ و ئاھەنگە دا باس لہ گرنگ ترینی ئہ و کارانە دە کریت کە ئہ و کەسەہی پی ناسراوہ و بہ ہرە مەندبووہ پیی.

یادی له دایک بوون که ی داهیننراو مه به به ست چیه له کردنیدا:

سهره تاي میژوویی داهینانی یادی له دایک بوونی پیغه مبر (ﷺ) ده گه ریته وه بؤ کوتایی سده دی شه شه م و سهره تایی سده دی حوته م، وه زور له زانایان و میژوو نوسان پییان وایه که (أبو سعید کوجبوری) یه که م که س بوه که ئه م ئاهه نگی له داهیناوه، وه (د. محمد صالح البندق) له کتیبی (في صحبة النبي ﷺ / ۱۱) ئامازه به ووتی هندی له زانایان دوات و ده فرمویت: (ويرجع السيد رشيد رضا في كتابه عن ذكرى المولد النبوي إلى أن أول من أحدث هذا الإحتفال هو صاحب أربيل، ويقول العلامة الأستاذ سليمان عبدالعزيز آل سليمان: ولم يكن الإحتفال بالمولد النبوي معروفا لا في عهد الرسول ولا في عهد الخلفاء الرشدين والسلف الصالح، والمشهور أن أول من أحدث هذا الإحتفال هو أبو سعید کوجبوري بن ابي الحسن علي بن بکتکین الترمکمانی صاحب أربيل)، (..... و یجمع فیها من کل الطبقات لمداولة طرب الملاهي و الأغاني، وكان الناس یترکون جميع أعمالهم في تلك الأيام و یطلقون للتفرغ و الدوران على هذه القباب و ما یعج فیها من لهو و صخب، و طقوس و ضرب الطبول و نحر الإبل و ذبح البقر و الغنم و نصب الموائد

که واته بنچینه و سهرتای ئه م کاره له بی پروایان و نه فامانه وه سهری هه لداوه و باوو نه ریتی ئه وانه. مانای وایه ئه م یاده به م شیوازه بؤ بی پروایان ده کریت نه ک بؤ پیغه مبران و پرواداران:
چونکه:

ئاهه ننگ گپران و کوربه ستن له یادی له دایک بووندا بؤ ئه و که سانه یه که له یاده چن و له دل و ده روونه کاندایه هیچ جیگه یه کیان نه بیته، وه بؤ ئه و که سانه یه که مه به ست و ئامانچیان ته نها دنیا بوه و لای خوا هیچ پله و پایه یه کیان نیه، به لام پیغه مبر (ﷺ) زیاد له و پله و پایه به رزه ی که خوا پیی داوه له قیامه تدا له دونیاشدا خوی گه وره ناوی به رز کرده ته وه و پله و پایه یه کی داوه تی که به هیچ که سیکی تری نه داوه و نایدات.

جا باشه پیغه مبریک به م شیوه یه بیته و ئه مه پله و پایه ی بیته له دل و لیو و زوبانی خه لکدا، ئیتر چون له بیرده چیتته وه و چون ته نها له پورژیکدا یادی ده کریته وه ؟.

به راستی کور به ستن و ئاهه ننگ گپران بویاد کردنه وه ی زاتیکی واه که به لگه هینانه وه وایه له سهر بوونی خور له پورژی پووناکدا، وه به لگه هینه ره وه که ی گیل تره له به لگه ویسته که ی !!.

المختلفة وإشعاع الشموع، وقد ذكر صاحب كتاب (تأريخ الخميس) ونقل عن الشيخ سعيد العربي مفتي لواء الفرات في كتابه (سر إنحلال الأمة العربية و همن المسلمین) إن صاحب إربیل رأى مناما قرر علی إثره الإحتفال بعيد المولد النبوي^(٤)، واته: (رهشید رهزا له کتیبی (ذکری مولد النبوي) دا میژووی ئەم یاده دهگیریتتهوه بۆ ئەوهی که یه که م که سیک ئەم یادهی داهینا والی ئەربیل بوو^(٥)، وه مامۆستاو شارهزا (سلیمان عه بدولعهزیز ئال سلیمان) دهلیت: ئاههنگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر^(ص) له سه رده می پیغه مبه ر^(ص) و خه لیفه رینمویی کراوه کان و پیشینی چاکخاوازا شتیکی باوو زانراو نه بووه، به لکو وا مه شهوره یه که م که س که ئەم ئاههنگه ی گێراوه (أبو سعید کوکبوری بن أبی الحسن بن بکتکین الترمکمانی) والی ئەربیل بووه) وه له م ئاههنگه دا خه لکی له هه موو چینه کان تیایدا کۆده بویه وه بۆ به شداری کردنی جۆره کانی له هو گۆرانی، وه خه لکی له و پۆژانه دا هه موو کارو پیشه یه کیان به جی ده هیلاو خۆیان لئ برپاوه کرد بۆ بی تاقه تی

ده برپین و به سه ر کردنه وه ی ئەو کۆرانه و ئەوه ی تیا یاندا شه پۆل ده دا له گالته و گه پو سرود ووتن و ته پل لئ دان و سه برپینی ووشتر و مه پو مانگا و پاخستنی سفره ی جۆراو جۆرو داگیرساندنی مۆم.

وه خاوه نی کتیبی (تأريخ الخميس) باسی کردوه و (شيخ سعيد العربي مفتي الفرات) له کتیبی (سر إنحلال الأمة العربية و همن المسلمین) دا لئوه نه قل کردوه و ده لیت: والی ئەربیل خه ویکی بینی ئیتر دوا ی ئەوه برپاری دا ئاههنگ بگێریت به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره وه^(ص) وه هه روه ها (ابن کثیر) له باسی وه فاتی (أبو سعید کوکبوری) ئاماژه به وه ده دات که گرنگی یه کی زۆری داوه به مه ولویی و هه موو سالیک ریژه یه کی له ئەندازه به ده ر پارهی سه رف کردوه تیایدا، وه ک ده لیت: (کان یصرف علی المولد کل سنة ثلاثمة الف دینار)^(٦)، واته: (هه موو سالیک سی سده هه زار دیناری خه رج ده کرد له مه ولویدا).

وه ده فه رموویت: (حکی بعض من حضر سماط المظفر في بعض الموالدکان یمد في ذلك السماط خمسة آلاف رأس مشوي، وعشرة آلاف دجاجة، ومائة ألف زبدية، وثلاثين ألف صحن حلوي...)^(٧).

() / ()
() / ()
()

() ناسراوه به و گۆره گه ی لگه هه گه ولیره و زیگاتر تور کمانه کان وه ک بتیکیان لئ کردوه.

() / ()
()

واته: (هندی له وانهی نامادهی سفره و خوانی (ملك مظفر) ده بوون له هندی له مه ولووه كاندا ده گپرنه وه كه له و سفرانه دا پینج هه زار هه یوانی برژاو و ده هه زار مریشك و سه د هه زار سه لکه په نیرو سی هه زار هه لوی تیا دا بلاو ده کرده و !!! .

ئه مه کورته یه ک بوو له میژوی داهینانی یادی له دایک بوونی پیغه مبه (ﷺ) پاشان پیویسته بزاینن ئایا مه به ست له سازدانی ئه م ئاهه نگه چیه و خه لکی به چ مه به ستیک ئه نجامی ده دن؟ .

مه به ست له سازدانی مه لودا

پیش ئه وهی بچینه سه ر باسی مه به ست له سازدانی مولودا راستیه ک هه یه پیویسته له سه ر هه موو یه کیك له ئیمه ی بروادار برپاو قه ناعه تمان پیی هه بیټ، ئه ویش ئه وه یه که پیغه مبه (ﷺ) شایه تی خه بریه ت بو خه لکی سی سه ده ده دات که نزیکن له رپژگاری پیغه مبه رایه تی و لانه دان له و رپړه وه راسته ی بویان دیاریکراوه، وه که له فرموده یه کی صحیح دا هاتووه که پیغه مبه (ﷺ) فرموویه تی: (خیر امتی القرن الذین یلونی ثم الذین یلونهم ثم الذین یلونهم.....^(۱))، واته: (باشترین نه ته وه که م

ئه وانه ن که له سه رده می مندان، پاشان ئه وانه ی به دوا یاندا دین پاشان ئه وانه ی به دوا یاندا دین)، وه شتیکی بوون و ناشکراشه ئه و خه بریه تی یه ی دراوه به خه لکی ئه و سستی سه ده یه به هو ی زیاده په یوه ست بوونیا نه به ده قه کانی قورئان و فرموده و دوریان له داهینراو و خورافیات، وه ئه و خه بریه ته که دوا ی ئه وان ده بچریت به هو ی ئه وه وه یه که خه لکی بی ئاگا ده بن له دوو سه رچاوه بوون و پا که که ی دینه که یان (قورئان و فرموده) و شوین و ته و بو چون و رپیزی ئه م و ئه و ده که ون و به هه واو ئاره زووی خو یان دینداری ده کن، وه ئه وه ی خوا و پیغه مبه (ﷺ) دوا یان لی ده کن پشت گو یی ده خن و شتانیکی تر که خوا و پیغه مبه (ﷺ) دوا یان نه کردووه و به عیاده تیان دانه ناوه ئه وان خو یان دای ده یینن و ده یکه نه عیاده ت، هه روه ک خوا ی گه وره باسی خاوه ن کتابیه کانمان بو ده کات که چون (ره هبانیه ت) گوشه گیریان کردبووه جو ره عیاده تیک بو خو یان که خوا دوا ی لی نه کردبوون، وه که ده فرمویت:

﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوها مَا كَتَبْنَاها عَلَيْهِم اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّهِ فَمَا رَعَوْها حَقَّ رِعَابِها﴾^(۱).

واته: (وه گوشه گیریه کیان له سه ر خو یان پیویست کردبووه که خو یان دایان

() / / / - - ()
() : * .

() { : }

هینابوو، به لام له گهل ئه وه شدا ئه وه گوشه گیریهی دایان هینابوو وه کو پیویست پیئی هه لئه دهستان به لکو زۆربه یان بۆ کاری خراب به کاریان ده هینا).

جا بویه له ئایینی ئیسلامدا ریگه نهدراوه به هیچ کهس له خویه وه هیچ جۆره عیبادهت و په رستنیک دابهینیت له دینداو کاری پی بکات و خه لکیش بانگ بکات بۆ کار پی کردنی، به لکو به پیچه وانه وه هه رکه سیک شتیکی وا بکات ئه وه به رپه رچ ده دریته وه و ده دریته وه به روویدا، وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: (من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد)^(۱)، واته: (هه رکه سیک له م دینه ی ئیمه دا شتیکی دابهینیت که تیایدا نه بیئت ئه وه ره د ده کریته وه).

که واته ئه گه ر ئیمه بمانه ویت ئه وه خه یریه ته ی دراوه به خه لکی ئه وه سی سده یه بمانگریته وه ئه وه پیویسته بگه ریینه وه بۆ ئه وه هه لسوکه وت و بیروباوه رو. . . عیباده تانه ی که پیشینمان له و سی سده یه دا له سه ری بوون، وه پشت بکه یه هه موو ئه و داهینراوانه که دوا ی ئه وان له دیندا داهینراون و درایه تیان بکه ین، جا لیره دا پرسیاریک ده که ین و ده لئین، ئایا یادی له دایک بوون له ماوه ی

ئه و سی سده یه دا کرده وه ی پی کراره یان به چه ند سده یه کیش دوا ی ئه وان داهینراوه و کاری پی کراره .

وه لام / بیگومان ئه م یاده نه ک هه ر له و سی سده یه دا نه بووه، به لکو وه ک له پیشتردا ئاماژه مان پیدا سی سده ش له دوا ی ئه و سی سده پخیره دا داهینراوه .

ئه مجا بچینه وه سه ر وتو ویژکردن له سه ر مه به ست له سازدانی مه ولود لای خه لکی له کۆن و تازه وه، چونکه ئه و مه به سته ی خه لکی ئه م رۆژگاره مه ولودی بۆ سازده دن لای خه لکی سده کانی پیشتر نه بووه، وه ئه وه ی لای ئه وانیش مه به ست بوه لای زۆربه ی خه لکی ئه مپۆ مه به ست نیه، بویه ده توانین مه به سته سازدانی مولود بکه یه دووبه ش:

یه که م / سازدانی مولود لای خه لکانی زوو:

مه به سته ی خه لکی له سالانی پیشتردا له سازدانی ئه م یاده دا بریتی بووه له ده برینی سوژو خو شه ویستی بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) وه به جی هینانی عیباده تیکی گه وره، وه ئه مه یان به و خو شه ویستی یه لیك داوه ته وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (لایؤمن أحدکم حتی اکون أحب إليه من والده وولده والناس

() / /

أجمعین^(۱۱)، واته: (هیچ یهکې له نيوه نيمانی ته او نابیت تاوه کو خوشه ویست تر دهم له دایکو باوکی و منداله کانی وه هموو خه لکی) وه ایان زانیوه که هرکه سیک بهم کاره هلبستیت ته وه هم واجبیه به جی هیناوه و به لگه ی سه لمینه ری پییه که پیغه مبه^(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ی خوش دهویت، وه همه ش هموو ده گه پیته وه بو تی نه گه یشتنیان له چونیته خوشویستنی پیغه مبه^(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و بی ناگیان له و نایه ته ی که مارجی راستی خوشویستنی خواو پیغه مبه^(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ی پون کردوه ته وه، که دواتر ناماژهی پی ددهین به ویستی خوا، به لام هم یاده ی هم که سانه پیی هلدستن تنها به وه وه نه وه ستاوه ته وه که جوړه عیباده تیکیان بو خویان داهیناوه و شتیکیان کردوه ته دین که دین نیه، به لکو هم کاره یان سه ری کیشاوه بو زور شتی گوره ترو نادرست تر، له وانه:

أ/ سه ری کیشاوه بو نه وه ی که چه ندین شرکی تیادا قه رار بدریت و شتانیک بو پیغه مبه^(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکریت و شتیک ی دهره ق بوتریت که له تایبه ت مهنديه کانی خوی پهره رگرن له وانه.

۱- نه و حیوانانه ی سه ر ده برین و نه و شیرنی و خوارده مهنیه ی ده به خشرینه وه

له و یاده دا ناوی غهیری خوی له سه ر ده بریت، وه له و کاته دا که حیوانه که سه ر ده بریت ده وتریت (هم حیوانه خیری مه ولودی پیغه مبه^(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیت) که نه مه خوی له خویدا هاوبه شی په یدا کردنه و پیغه مبه^(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه فره تی کردوه له هرکه سیک که حیوانی بو غهیری خوا سه ر بریت وه که ده فره مویت: (لعن الله من ذبح لغير الله)^(۱۲)، واته: (نه فره تی خوا له و که سه بیت که حیوان سه رده بریت بو غهیری خوا).

وه هره ها خواردنی نه و گوشته ش که ناوی غهیری خوی له سه ر براوه حرامه و دروست نیه موسلمان لی بخوات، چونکه خوی پهره ردار له میانه ی نه و شتانه ی حرامی کردوه له سه رمان خواردنیان ده فره مویت:

﴿ وَمَا أَهْلَ بَعْدِ اللَّهِ ﴾^(۱۳).

واته: (وه نه و شتانه ی که ناوی غهیری خوی له سه ر براوه).

جا بویه لیره وه خوینه رانی به ریز ناگادار ده کهینه وه له هله یه کی به ربلاو له ناو خه لکی کورده واریدا که له گه ل ده یانه ویت حیوانیک سه ربرن یان خیریک بریار بدن ده لین: (نه مه خیری مه ولودی پیغه مبه

() / :

{ } () :

() (/ / / /)

(/ / / /)

بيت) ئەم وتەيە ئەگەر كەسك بۆي پون كرابيئەتەو وتي گەيەنرابيئەت لىي بەلام ھەر بەردەوام بيئەت لەسەرى ئەو ھەر شەرکەو خواردنى ئەو شتەش ھەر رامە، بەلام ئەو ھى ئەم راستيەى نەزانيبيئەت ئەو (عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ) بەلام لەمەودوا دەبيئەت دەم و زوبانتان خاوين بکەنەو ئەو جۆرە زاراوانە بە دەمتاندا نەيەت.

٢- چەندىن ھۆنراو ھى تياادا دەخويئيرتەو ھە پيغەمبەر (ﷺ) ھەصف دەكات بە شتانك ھەمووى تايبەتن بە خواي پەرورەدگار ھەو، بۆ نمونە يەكك لەو ھۆنراوانەى تيايدا دەخويئيرتەو ھە دەليئەت:

إن من جودك الدنيا وضررتها

ومن علومك علم اللوح و القلم

واتە: (لە بەخشندەيى تۆيە ئەى پيغەمبەر (ﷺ) دنياو ھەرچى تيايدا ھەيە، ھە لە زانست و زانيارى تۆيە ئەى پيغەمبەر (ﷺ) زانيئى ئەو شتانەى لە (لوح المحفوظ) دا ھەيە ھەرچى پيئووسى قەدەر نووسيوئەتى) ئەم قسەيەش كوفرە.

جا ئايا دنياو ئەو ھى تيايەتى و قيامەت بەو ھەموو نازونيمەتەو بەخشندەيى خوايە يان ھى پيغەمبەر (ﷺ) خواي گەرە خۆي ھەلاممان دەداتەو ھە دەفەر مويئەت:

﴿وَإِن لَّنَا لَلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ﴾ (١٤).

واتە: (دونياو قيامەت ھەر بۆ خوايە بەتەنھا)، ئايا ئاگادار بوون بەسەر نھيئيدا بەگشتى و نھيئەکانى ناو (لوح المحفوظ) و نوسراوى پيئووسى قەدەر صفەتى خواي پەرورەدگارە يان ھى پيغەمبەر (ﷺ)!! خواي پەرورەدگار خۆي لە زۆر جيگە لە قورئاندا ھەلامى ئەم بيروباو ھەر پووجە دەداتەو ھە فرمان بە پيغەمبەر (ﷺ) دەكات و دەفەر مويئەت:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (١٥).

واتە: (ئەى محمد پيئان بلي ھيچ كەس لەوانەى لە ئاسمانەکان و زەويدا ھەن نھيئى نازانن تەنھا خوا نەبيئەت).

ب/سەرى كيشاوە بۆ سەرشياوندن لە خەلكى لەو ھى بزنان خواي پەرورەدگار ھەردوو گرۆھى ئادەمیزادو جنۆكەى بەچ مەبەستك دروست کردو ھە، چونكە ئەوان لەو يادەدا ھەديسيكى ھەلبەستراوى بيئە سەند دەخويئەنەو ھە گوايە خوا فەر مويئەتى: (لولاك لولاك لما خلقت الأفلاك) واتە: (ئەگەر لەبەر تۆ نەبوايە ئەى محمد (ﷺ) بوونە ھەرم دروست نەدەکرد، واتە خواي پەرورەدگار ھەموو بوونە ھەرى

{ } () :

{ } () :

به هه موو به شه کانیه وه ته نها له به رخاتری پیغه مبهر (ﷺ) دروست کردوه، وه به راستی ئه مه دروئه که به دهم خواوه کراوه، ئه گینا خوی پهره دگار له قورئانی پیروزدا ئامازه به مه بهستی دروست کردنی بوونه وهر دهدات به هه ردوو گروهي ئاده میزادو جنوکه یه وه وه ده فهرمویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^(۱۶).

واته: (من هه ردوو گروهي ئاده میزادو جنوکه م دروست نه کردوه ته نها به مه بهستی په رستن نه بیته).

ج- سه ری کیشاوه بو هه لبه ستنی درو به دهم پیغه مبهر (ﷺ) ویاوهره کانی و زاناینی پایه به رزی ئیسلام و به تاییه تی به دهم چوار خه لیفه ریئمویی کراوه کانی له باره ی فه زل و گه وره یی مه ولودی وه که ئه وان لی ی به رین و شتی وایان نه وتوه، وه پیغه مبه ریش (ﷺ) ده فهرمویت: (من کذب علی متعمدا فلیتبوا مقعده من النار)^(۱۷)، واته: (هه رکه س دروئه ک به دهم منه وه هه لبه ستیت با جیگه ی خوی خوش بکات له دوزه خدا).

وه نمونه ی ئه وه هه لبه ستراوانه وه ک له کتیبی مه ولود دا هاتووه ده لیت: -

۱- ده لیت: (یاری غار افضلی چهار خه لیفه ی اول اعلم و اکمل رفیقی شفیق ابوبکر صدیق فهرمویه تی هه رکه سی خه رج بکات دره می بو مه ولودی افضلی مخلوقات به تحقیق رفیقی منه له سه رکانی و کانیای سلسبیل و رحیق).

۲- ده لیت (امام همام قدوة الإسلام فاروقی اعظم، خه لیفه ی دووم زینه تی منبرو میجراب، عدلی اصحاب عمر بن خطاب (رضی الله عنه) فهرمویه تی ئه و که سی بکات تعظیمی مه ولودی حضرت رسول رب ارباب کانه زیندووی کردیته وه دینی اسلام و حدیث و کتاب).

۳- ده لیت: (امامی زه مان منبعی حیا و عیرفان خه لیفه ی سیهه م ذی النورین عثمان بن عفان فهرمویه تی او شخصیک صرف بکا دره میک له خویندنی مه ولودی پیغه مبهر (ﷺ) من نزل علیه القرآن کانه شه هیدی (به درو حونه ی نه) به ایمان و به ایقان)^(۱۸).

ئه مه و چه ندین دروو ده له سه ی ترکه به دهم یاران و زانایانه وه هه لبه ستراوه که بواری باسکردنیا نمان نیه، پاکی و بی گهردی بو ئاینی پاکی ئیسلام له وه هه موو دروو ئه فسانه و خورافیانه ی به ده ستی دوژمنانی دین خراونه ته ناویه وه.

() { : }

() / /

۶- سہری کیشاوه بۆ ناشیرن کردن و بیژاندنی ئاین له پیش چاوی خه لکدا به وهی که :

۱- خه لکی واتئ بگه یه نریت که ئیسلام له سهر خه وو خه یال و ئه فسانه دروست بووه و دژه به هه موو زانست و مه عریفه تیک که مرؤف به ره و شارستانیته و پیشکته و تن به ریت. وه دژوار بوونه وهی زۆربه ی پرگه خه یالی و هه لبه ستراره کان له گه ل ده قه زانستی هه کانی ئه مرؤ که زانایان له سهری ده دوین.

۲- ریخۆشکردن بۆ که سانیکی سته م کارو خوین ریژ و داوین پیس و خراپه کار به وهی که خویندنه وهی مه ولودیه که ده بیته سپینه وهی هه موو ئه و خراپه و سته مکاریانه ی ئه نجامی داو و بلیتی پاک بوونه وه و هه رده گریت، هه روه که چۆن له ئاینی گاوه کانداهه شه کان بلیتی لی خوش بوون (صک الغفران) بۆ خه لکی ده برن و ئه و که سه چه نده خراپه کارو تاوان بار بیت پاک ده بیته وه له تاوان و هه چی به سه روه نامینیت، وه ئه م خالانه ی ئاماره مان پیدان به لاتانه وه شتیکی دوور نه بیت! چونکه زۆر له مهش زیاتر خورافیات و درؤو ده له سه له کتیبی مه ولود نامه کانداهه ن و له و یاده دا بۆ خه لکی ده خوینریته وه و خه لکیش به ئایهت و هه دیسی ده زانیت!! .

هه رکه سیش هه ز ده کات ئاگادار بیت به سه ریاندا با بگه ریته وه بۆ ئه و کتیبانه ی که له مه ولود نامه کانداهه خوینریته وه، به تایبه تی کتیبی (مه ولود نامه - بی ناوی دانهره که ی) ^(۱۹)، وه کتیبی (الذخائر المحمدیه) ^(۲۰)، (محمد علوی مالکی) .

دووهم / مه به ست له سازدانی مه ولود لای خه لکانی ئه مرؤ :

له رۆژگاری تازه دا خه لکی به چه نده مه به ستیکی جیا جیا ئاهه نگ بۆ ئه م یاده ده گین، له وانه .

کۆمه لیک هه ن له گه ل ئه م هه موو بیدار بوونه وه و بوژاندنه وه ئیسلامیه ی زۆرینه ی موسلمانانی گرتوه ته وه هیشتا ئه وان

() (بگه ریز مامز سگا عگه لی بگاپر گه (موسکلمانی کامگل/ ۱۴۵) دا نامازه به م کتیبه ده دات و ده لیت، ئه م کتیبه ناوی نوسگه ره که ی له سگه رنه، به لام (مه لا عه لاء الدین سجاد) له کتیبی (ده گه کانی گه ده بی کوردی) دا له لاپه ره (۱۷۹ - ۱۸۰) نوسیویه تی: نوسه ره که ی (شینخ حسینی قازی به بۆ جاری یه که م له لایگه ن مگه لا عه بدولگه ریم حکاجی ئه هه دی هه کتیره وه له سالی (۱۹۳۵) له چاپخانه ی (نجاح) له به غدا چاپ کراوه.

() (کتیبی) (چگه ن دین شرک و گگوفری تیداگه چکونکه چگه ند سگفاتیگ ده داگه پکا ئه یغه مگه ر (ﷺ) گه هگه موو گه تایگهت مه ندیگه کانی خگوا ی بگه روه ردگارن، وه که ده لگت کارو یگاری ئاسماگه کان و زهوی بگه ده سگتی یغه مه به روه یگه، وه گه و یگنج گگاره نادباره ی تایه تن به زانستی خواوه یغه مه به ریش ده بیان زانیت، وه بی ی وایگه گه شگه وی گه دایک بگرونی یغه مگه ر (ﷺ) گه شگه وی گه در گه و ره تره و بگرو ز گره، وه بگه ریز (عبدالله سکلیمان منیج) کتیبیگه ده ر کردوه به ناوی (حوار مع المالکی) تیاگدا یه گه یه گه بر گه کانی گه و کتیبیگه ی شگی کردوه گه وه به ریه رچگی داوه گه وه، وه ناراسگی و بوچینی ئه و کتیبه ی به به لگه ی به هیزی قورئانی و فهرموده ی صگجیح ده ر خستوه بۆ خوینه ران فحراه الله خیرا.

له خه وی غه فلته خه به ریان نه بوه ته وه و شهیتان میزی کردوه ته گوئیان^(۳۱)، له بهر نه وه بانگی حه ق و راستی نابیستن و هر له سهر به زمی زوو ده پړون و هه مان دواکه و تووی و هه لڅه له تان به نه فسانه و خه و خه یالیان تیا دا ماوه، وه نه و درو و ده له سانه به سهر یه کتریدا ده خویننه وه و سهری بؤ باده دن، هه رچه نده زوربه ی نه مانه ی نه مړو به م کارانه هه لده ستن و په واجی پی دده ن و به کتیب و گوڅارو ناهه نگ سازکردن نه م خورافیا تانه زیندوده که نه وه به قه ناعه ت و بیرو باوه ر نیه به لکو له لایه ن که سانیکی تره وه دروست کراون و نه قیزه یان تی ده کوتریت و په واجیان پی ددریت بؤ مه به سستیکی تایبه تی:

﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ﴾^(۳۲).

هانده ریکی تر که بوه ته هوی بره و پیدانی نه م یاده له ناو موسلمانانی بیدار دا

ده توانین بلین هانده ریکی سیاسیه و به ناویکی تر ده رده بریت که نه مه ش زیاتر له ناو برایانی کومه له ئیسلامیه کاندا به دی ده کرین، که نه مه ش لاسایی کردنه وه و خو چواندنه به گاورو جووله که وه به لئ، له نیوه ی دواپی نه م سه ده یه دا بوژانه وه یه کی ئیسلامی و هوشمه ندیه که به دی ده کریت له سهرانسه ری جیهاندا و له ناو هه موو چین و تویتزه جیا جیاکانی کومه لگای ئیسلامیدا به تایبه ت له ناو چینی گه نجه کاندا، وه ناگادار بوونه و ته وه له وه ی که نه م کاره داهینراوه و ناشه رعیه، وه ده زانن که خوشویستنی پیغه مبه ر (ﷺ) به م شیوه یه نیه به لکو نه مه لادان و دورکه و تنه وه یه له پیبازه راست و په وانه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) وه هاوه لانی (خوایان لی پازی بیت) وه شاره زاییان په یدا کردوه به وه ی که نه و شتانه ی له و یاده دا ده خوینریته وه هه مووی بریتیه له هاوبه شی په یدا کردن و درو هه لبه ستن به ده م خواو پیغه مبه ر که ی و یاوه رانیه وه، هر بویه نه مړو که ناهه نگ ده گپرن به و بونه وه هیچ شتیک له و بابته تانه ناخوینینه وه و باسی ناکه ن.

به لام نه م بیدار بوونه وه یه هیشتا نه گه یشتووه ته ناستی پیویست به لکو سوزو هه لچونیکي دانه مه زراو وای کردوه که له بهر رقه به رایه تی کردن له گه ل دوور

() مه به ست به (شهیتان میزی کردوه ته گوئیان) نامگازه کردگه بگر گه و فهرموده یکه گه پیغه مبه ر (ﷺ) در بگاره ی گه و که سگه وه گه رموی گه هگه موو شگه و ده خگه ویت هه لئاسگیت بگر نو بگر وه ک لگه (عبدالله ی کوری مسعود) هوه گیراوه ته وه گه پیاو بیک باسگرا لای پیغه مبه ر (ﷺ) شگه و خگه و توه گنا که یانی هه لئه سگاو، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموی: (شگر صحیح مسکلم/۶/۳۱۰/رقم: ۷۷۴) لئگووی، وانگه: (گه وه پیاو بیکه شگه بیتان میگری کردوه گه هگه ر دوو گوی بگه وه بگان گه رموی میگری کردوه ته گوی به وه) جا نه مانه ش وه کو خه و توویه ک وان گه شگه بیتان میزی کردبته گوی یانه وه بویه راستی نابیستن. () { : }.

له دینه کان و لاسایی کردنه و بیان وه چه ز کردن به خوده رخستن له شیوازیکی تازه و عه صریدا له هۆل و مزگه و ته کاندایه م یاده ده کریته وه و چه ند برگه یه کی جوراو جور ده کریته به نامه ی و پیشککش ده کریته، که واته ئه م یاده ی ئه مرقه ده کریته له پرویه که وه ریکسانی به خویه وه ببینیوه و پاک کراوه ته وه له زور له و شرک و خورافیات و ئه فسانه ی که له سالانی پیشوودا هه بووه، به لام له پرویه کی تره وه ناسازو نادرسته که زیاد له وه ی داهینراویکه له دیندا لاسایی کردنه وه ی گاورو جووله که یشی تیدایه، جا ئه وانه ی به م کاره هه لدهستن دوو بیانوو بو ئه م کاره یان ده هیئنه وه .

هه ندیکیان بیانوی ئه وه ده هیئینه وه که ئه م کاره وه ک وه سیله یه کی بانگه واز به کارده هیئن و مه به ستیان ته نها تیگه یاندنی خه لکه، وه دان ده نیئ به وه دا که ئه مه له دیندا نه بووه، به لکو دواتر داهینراوه، به لام پییان وایه که هه رچه نده داهینراویش بیته کاریکی دروسته چونکه ئه وان ده یکه نه وه سیله یه ک بو بانگه واز کردن، وه لای هه موانیش روونه که بانگه واز کردن کاریکی پیروژه و پیویسته موسولمان کاری بو بکن.

ئیمه ش له وه لامی ئه م کومه لده ته نها ئه وه نده ده لئین: -

برای ئازیز/ شیوازو ریکاکانی بانگه واز کردن (توقیفی) یه و راویسته له سه ر ته و کارو هه لویسته کانی پیغه مبه ر (ﷺ)، واته وه ک چۆن له به جی هیئانی نویشو روژوو عیباده ته کانی ترده پروانین بزانی پیغه مبه ر (ﷺ) چۆنی کردوو ئیمه ش وه ها بیکه ین، به هه مان شیوه شیواز و ئسلوبی بانگه وازیشمان پیویسته له پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه لانیه وه وه ر بگرین، نه ک له خۆمانه وه چه ند رچه و ریگه یه ک بگرینه بهر بو بانگه واز کردن بی ئه وه ی بروانین بزانی ئه و ریگه و وه سیله یه ی گرتومانه ته بهر بو ئه و واجبه ئایا شه رعیه و ریگه پی دراوه یان نا؟ چونکه وه کو زانیان (ره حمه تی خویان لی بی) ده فه رموون (الغایه لاتبر الوسیله) واته: (شه رعیه تی مه به ست پاساو ناهیئینه وه بو وه سیله که ی).

به لی هه رچه نده ئه و مه به سته ی هه ته گه وره و پیروژ بیته و بو به جی هیئانی واجبیکی گه وره وه ک بانگه وازو فه رمان به چاکه و ریگری کردن له خراپه بیته نابیته بیانوی ئه وه ی که چۆن بوته لواوچ ریگه یه ک هاته ریته بیگره بهر بو، به لکو چه نده هه ول ده ده یته بو به جی هیئانی ئه و واجبه ئه بی زیاتر هه ول بده یته بو ئه وه ی که ریگه یه کی شه رعی و پی پیدراو بگرینه بهر بو به جی هیئانی واجبه کانی، ئه وسا خوی

گه وره لیت قبول دهکات و به عیبادهت
 بۆت دهنوسیت، به تاییه تی که تو چه ندین
 ریگه ی شهرعی ترت بۆ دهره خسیت بۆ ئەم
 مه به سته ئیتر چ پیویست دهکات په نا
 بهریته بهر ئەم ریگایه ؟ جا ئەگه ر بمانه ویت
 به لگه بۆ ئەم مه به سته بهینینه وه به لگه ی
 صحیح و راشکاو زۆره و زۆریش له زانایان
 له سهر ئەم باسه دواون، وه ئیمه بواری ئەو
 دریزه پیدانه مان نیه، به لام ئیمه ته نها له
 پروانگه ی یه ک فهرمووده وه بۆ ئەم باسه
 دهروانین وشیه ده که یه وه ئه ویش ئه و
 سه رگوزشته یه ی (عبد اللهی کورپی
 مه سعود) ه (خوای لی پازی بیّت) که کاتیك
 چوو ه مزگه وته وه و کۆمه لکی بینی
 حه لقه یان به ستوه و کۆمه لیک به رده
 وورده یان له بهر ده ستایه (الله اکبر) و (لا
 إله إلا الله) و (سبحان الله) ی پی ده که ن،
 (وهك چۆن هندی له خه لگی ئەم پۆ به
 ته سبیح زیکر ده که ن) ئه ویش که ئەمه ی
 بینی پی ی فهرموون: (..... فعدوا
 سیئاتکم، فأننا ضامن أن لا یضیع من
 حسناتکم شیء، ویحکم یا أمة محمد أما
 أسرع هلکتکم هؤلاء صحابة نبیکم
 متوافرون، وهذه ثیابه لم تبیل، وأنیته لم
 تکسر والذی نفسی بیده إنکم لعلی ملة
 أهدی من ملة محمد أو مفتتحوا باب ظلاله،
 قالوا: والله یا أبا عبدالرحمن ما أردنا إلا
 الخیر، قال وکم من مرید للخیر لن

یصیبه... (۲۳)، واته: (خراپه کانتان
 بژیژین، من که فیلی ئەوه ده که م که هیچ له
 چاکه کانتان ون نابیت، نار هه تی بۆتان
 ئەهی نه ته وه ی محمد (ﷺ) چه ند به په له به
 هیلاک دا چوون!! ئەوه ها وه لانی پیغه مبه ر
 (ﷺ) له ناوتاندا زۆرن وه ئەوه
 پۆشاکه کانی پیغه مبه ر هیشتا نه پزیوه، وه
 قاپه کانی ته نه شکاوه، سویند به و خوایه ی
 گیانی منی به ده سته یان ئەوه تا ئیوه
 له سهر دینیکن خۆتان به پینموی کر او تر
 ده زانن له دینی محمد یان ئەوه تا دهرگای
 گو مرایتان له خۆتان کردوه ته وه، وتیان،
 وه (الله) ئەهی باوکی عبدالرحمن ئیمه
 هیچمان مه به ست نه بووه چاکه نه بیّت،
 فهرمووی: چه نده ها که س هه یه چاکه ی
 ویستوو ه نه پییکاوه... پاشان به ریژ (شیخ
 علی حسن علی عبدالحمید الأثری) له
 کتیبی (اصول البدع) له سهر ئەم
 فهرمووده یه دواوه وه دهرمویت: به راستی
 ئەمه سه رگوزشته یه کی گرنگه و به ئاشکرا
 تیایدا دهرده که ویّت که چۆن زانایانی ناو
 ها وه لان (خوایان لی پازی بیّت) ره فتار
 ده که ن له گه ل په رستنه کاندایه وه سیله و
 مه به ست و نیه تی خاوه نه که یه وه، وه پوون
 کردنه وه ی ئەمه ش به م شیوه یه .

۱/ ئهوانه كۆمه لئك بون يادی خویان ده كرد به (الله أكبر) و (لا اله الا الله) و (سبحان الله) كردن.

۲/ له و یادکردنه و یاندا بهرده وورده یان به کارده هیئا وهك وه سیله یهك بو ژماردنی ئه و زیکرانه.

۳/ مه به ستیان له كردنی ئه م کاره دا چا که بوه، چونکه مه به ستیان خوا پهرستی و یادکردنی و به گه وره گرتنی بووه.

۴/ له گه ل ئه وه شدا (عبد اللهی کورپی مه سعود) نکولی ئه م کاره ی کردن به هوی ئه و وه سیله وه (ژماردنی زیکره کان به بهرده وورده) چونکه شتی وا له پیغه مبه ر (ﷺ) هوه نه بینراوه له گه ل ئه وه شدا که له سه رده می ئه ویشدا هه مان هاندر هه بوه بو ئه و کاره که لای ئه مان هه بوه.

۵/ به هوی ئه م کاره داهینراوه یانه وه تووشی تاوان بوون، چونکه پیچه وانه ی سوننه تیان کردوو وه که وتوونه ته بیدعه وه.

۶/ وه (عبد اللهی کورپی مه سعود) (خوای لی پازی بیّت) نیهت باشی ئه واننی نه کرده هویهك بو چاو نووقانندن له کاره که یان، یان بیکاته به لگه یهك له سه ر دروستی کاره که یان، چونکه نیهت چاکی بیدعه ناکاته سوننهت و خراب ناکاته چاک، به لکو پیویسته له گه ل نیهتی چاک و دلسۆزیدا موافیقیش بیّت بو سوننهت و شوین که وتنی پیشین.

جا برای به پیز ئه م سه رگوزشته یه ده قاو دهق ته تبیق ده بیّت به سه ر ئه و که سانه دا که مه ولود ده که نه وه سیله ی بانگه واز، وه دوویاره پییان ده لئین شه رعیه تی مه به سه ته که تان^(۴) که بانگه وازه، نابیته هوی شه رعیهت دان به وه سیله که تان که مه ولوده به لکو به پیچه وانه وه نادروستی و ناشه رعیتی وه سیله (مه ولود) ده بیته هوی ئه وه ی که مه به سه ته شه رعیه که تان بیته نا شه رعی و قبول نه بیّت لای خوا وهك چۆن به بهرد ژماردنی زیکره کان لای ئه و کۆمه له بووه هوی ئه وه ی که زیکره کانیشیان لی وهرنه گیریت به لکو تاوان باریش ببن له سه ری وهك (عبد اللهی کورپی مه سعود) (خوای لی پازی بیّت) ئاماژه ی پیدا.

وه هه ندیکی تر بیانوی ئه وه ده هیئنه وه که ئه مه په یوه ندی به خوا په رستی یه وه (عبادات) نیه به لکو په فتاری مامه له یه کی دنیا یی یه و په یوه سه ته به به شی (معاملات) هوه، وه هه رشتی کیش له به شی (عبادات) دا نه بوو ناتوانریت بوتریت داهینراوه، به لکو ئه وه ی په یوه ندی به به شی (معاملات) هوه هه یه ئه صل تیایدا هه لال بوونه (الأصل في الأشياء الإباحة) هه ر که سیش ده لئیت دروست نیه پیویسته به لگه ی تاییهت بینیت له سه رنا دروستی یه که ی.

جا بؤ وه لامي ئه و بؤ چوونهى كه يادى مه ولود به خوا په رستى نازانيت ده ليين، پيشه كى ئيمه قه ناعه تمان به وه نيه كه ئه م ياده له به شى عياداتا نه بيت، چونكه ئه و خه لگه كه ئه م كاره ده كات به هيواي خيرو پاداشت و به ره كه ته، وه ئه گه ر بزانيت هيچ كام له مانه ي رى نايه ت هه رگيز ئه و مه سره فه روره ناخاته سه ر شانى خو ي، به لام له گه ل ئه وه شدا ئه گه ر به به شى (معاملات) يش دابنريت ئه وه جو رى دو وه مى كاره نادر ووسته كانى به شى (معاملات) ده يگر يته وه كه خو شو به اندنه به گا ورو جو وله كه .

حوكمى ناههنگ گيران بؤ ئه م ياده

پيش ئه وه ي ئامار ه به ووته ي زانايان بده ين له م باره يه وه بنه مايه ك له بنه ما گرنگه كانى بيرو با وه پى بر وادار ده هيئمه وه يادتان كه پيوسته هه ميشه له پيش چاوى هه موو يه كي ك له بر واداراندا بيت و وه ك سه نكي مه حه ك كاره كانيان پى هه لسه نكيئن، چونكه به بى بروا بوون و قه ناعه ت بوون به م بنه مايه مرو ف نايته بر وادار و بر واكه ي ته واو نايته، ئه و يش ئه وه يه كه هه موو يه كي ك له ئيمه ي بر وادار پيوسته بروا قه ناعه تمان به وه هه بيت كه هه ر كي شه يه ك هاته ريمان يان هه ر جياوازيه ك له نيو خه لكى يان له نيو زاناياندا

رووى دا پيوسته بگه رينه وه بؤ لاي خوا و پيغه مبه ره كه ي (ﷺ) قورئان و فه رموده، وه ئه وان بكه ينه دادوهر له نيو اندا بؤ چاره سه ر كرنى ئه و كي شه يه يان يه ك لا كرنه وه وه نه هي شتنى ئه و جياوازي يه پاشان هه ر فه رمانيك له لايه ن خوا و پيغه مبه ره وه ده رچو وه ده ر باره ي ئه و كي شه و جياوازي يه پيوسته له سه رمان به دل و لاشه گو يرايه لى ئه و فه رمانه بين و هيچ له نكي و ته نكه لانى و پى ناخوش بوونيك له دل و ده رونماندا نه مي يت، چونكه دواى گه رانه وه ي حوكمه كه ي بؤ لاي قورئان و فه رموده ئه گه ر ته نها تو زي كيش ناپه زايى و پى ناخوش بوون له ده رونماندا دروست بيت ئه وه ئيمانمان ناته وا وه و پيوسته چاره سه ي بكه ين، جا چ جاى نه ك ته نها به دل پيمان ناخوش بيت به لكو به كار و كرده وه ش ناپازى بين پى و قبولمان نه بيت!! به راستى ئه وه مه گه ر هه ر خوا خو ي ره حم به ئيمانى ئه و كه سه بكات.

ئه و راستى يه ش خواى په روه ر دگار له چه ندين نايه تى قورئان دا ئامار ه ي پى ده دات وه ك ده فه رمو يت:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (٣٥).

واته: (سویند به پهروه ردگار تئوانه
 ئیمانان نیه (ئیمانان ته واونیه) تاوه کو
 ده تکه نه دادوهر له و شتانه ی روده دات له
 نیوانیاندا پاشان هیچ له نگی و پی ناخوش
 بوونیک نه بیته وه له دل و دهر و نیاندا له
 باره ی تئو حوکمه ی تئو داوته، وه پیویسته
 خوین بدن به دهسته وه بئ حوکمی خوا
 به خو به دهسته وه دان، وه ههروه ها له
 نایه تیکي تردا ده فرمویت:

﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (۲۶).

واته: (له هه ر شتیکدا کیشه و جیاوازیتان
 هه بووه بیگیړنه وه بئ لای خواو
 پیغه مبه ره که ی (ﷺ) قورئان و فرمووده،
 تئوهر برواتان هه یه به خواو پوژی دواپی)
 تئم نایه ته تئوه ده گه یه نی که گه راننه وه ی
 کیشه و نا کوکیه کان بئ قورئان و فرمووده
 نیشانه ی پروا یوونه به خواو پوژی دواپی،
 وه به پیچه وانه وه نه گپرانه وه ی کیشه و
 جیاوازیه کان بئ قورئان و فرمووده
 نیشانه ی بی پرواییه به خواو به پوژی دواپی
 با به ده میش وا خو ی دهر بخت که بروای
 پیان هه یه، جا بئ تئم باسه ی که تئمه
 له سه ری ده دویین، باسه ی مه ولود و گشت
 باسه کانی تری دین به هه ردو و به شی
 (عیبادات) و (معاملات) هوه خوا ی
 پهروه ردگار له قورانی پیروژدا و پیغه مبه

(ﷺ) له فرمووده صه حیه که کانیدا
 یاسای گشتیان داوه ته ده ست تئمه ی
 بروادار مه بتوانین له ژیر پوژشانیاندا کار
 بکه ین و دروستی و نادرستی کاره کانمان
 بئ دهر بکه ویت، خوا ی پهروه ردگار له
 قورئانی پیروژدا ده فرموویت:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (۲۷).

واته: (تئوه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پیانی
 داوه و فرمانی پی کردوون به کردنی
 بیکه ن وه تئوه ی پیگری لی کردوون له
 کردنی وازی لی بهینن و مه یکه ن، تئم نایه ته
 پیروژه پیکه اتوه له دوو برگیه ی سه ره کی که
 پروون کردنه وه ی هه ردو و به شی (عیبادات و
 معاملات) ی تیدا هه یه، واته برگیه ی
 یه که میان ده فرموویت: (مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ
 فَخُذُوهُ)، ناماژ هه بئ به شی (عیبادات) که
 هه ر عیبادت و خوا په رستی یه که
 پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانی پی کردن و
 پینمویی کردن بئ کردنی تئوه ش بیکه ن؟،
 وه پیچه وانه که ی (مفهوم مخالفة) تئوه
 ده گه یه نیت که هه ر عیبادتیک تئو و پینمویی
 نه کردن بئ کردنی مه یکه ن چونکه تئوه
 چاک نیه . جا تئمه ش لی رده ا پرسیاریک له
 خوینه ری به پیز ده که ین و ده لئین، نایا
 پیغه مبه ر (ﷺ) له کام فرمووده ا
 فرمانی دا به سازدانی یادی له دایک

بوونی؟! ئایا کام له خلیفه راشدی په کان
 ئاهه نگی سازدا بو یادی له دایک بوون؟ ئایا
 چ په کیك له أصحاب بهم کاره هه لساو
 ئاهه نگی سازدا بو له دایک بوون؟! ئایا چ
 په کیك له تابعین و ئیمامه به رزه کان ئهم
 یاده یان سازدا؟ وه لأم، بیگومان میژوو
 شایه ته که هیچ په کیك له وان ئهم کاره ی
 نه کردوو له سرده می ئه وانیشدا نه بووه ،
 ئه ی باشه بوچی ئه مه یان نه کرد؟! ئایا
 پیغه مبه ریان (ﷺ) خوش نه ده ویست؟!
 ئایا هیچ په کیك له وان دهرکی بهم عیباده ته
 گوره نه کردوو؟! نه خیر حاشا- ئه وان
 زور له ئیمه زیاتر عیباده تیان بو خوا
 کردوو زانیویانه کامه چاکه و کامه خراپه،
 وه ئه وان زور له ئیمه زیاتر پیغه مبه ریان
 (ﷺ) خوش ویستوو و قه دریان زانیوه
 به لأم ئه وان له م ئایه ته وینه ی ئهم ئایه ته
 تی گه یشتوون و ده یان زانی خوشویستنی
 پیغه مبه ر (ﷺ) چونه و چون ده بیئت وه
 ده یان زانی ئه وه ی له پوژگاری پیغه مبه ردا
 دین نه بوو بیئت دواى ئه وانیش نابیئت
 به دین، وهك ئیمامی (مالیک) (په حمه تی
 خواى لى بیئت) له وتنه زپرینه که ییدا
 ده فهرمویت: (فما لم یکن یومئذ دینا فلا
 یكون الیوم دینا)^(۲۸)، واته: (ئه وه ی له و
 پوژهدا دین نه بوو بیئت ئه مرپوش نابیئه دین).

وه برگه ی دووه می ئایه ته که
 که ده فهرمویت:
 ﴿وَمَا هَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾^(۲۹).
 ئامازه یه بو به شی (معاملات) که
 هه رشتیک پیغه مبه ر (ﷺ) ریگری لى کردن
 له کردنی یان له خواردن و خواردنه وه ی
 وازی لى بهینن و مه یکن، وه پیچه وانه که ی
 (مفهوم المخالفة) ئه وه ده گه یه نیئت که هه ر
 کاریک یان هه ر خواردن و خواردنه وه یه ک بى
 دهنگ بوو لى و حه رامی نه کرد لیقان
 ئه وه دیاره حه لاله و ئیوه ش له سه ر
 خوټانی حه رام مه کن، وه هه روه ها له
 هه مان واتای ئهم ئایه ته دا پیغه مبه ریش
 (ﷺ) له فهرموده یه کی دا ئامازه به هه مان
 مه به ست ده دات و ده فهرمویت: (ما بعث الله
 من نبی إلا کان حقا علیه أن یدل أمته علی
 خیر ما یعلمه لهم وینذرهم شر ما یعلمه
 لهم)^(۳۰)، واته: (هه ر پیغه مبه ریك خوا
 نارد بییتی پیویست بوو له سه ری رینموی
 نه ته وه که ی بکات بو هه رشتیک که خیرو
 چاکه ی تیا بیئت بو یان له خوا په رستی،
 وه بیان ترسینى له خراپه ی هه ر کارو
 پیشه یه ک که بزانیئت خراپه بو یان له
 په فتارو کرده وه).

(: /)

{ : } ()

()

/// / / /

() // / /

(: /)

ئەم فەرمودەيەش بەهەمان شىوہ پىك هاتوہ لە دوو بېرگە كە بېرگەى يەكەمیان ئاماژە بۆ بەشى (عیبادات) دەكات كە دەفەر مویت: (ما بعث الله من نبي إلا كان حقا عليه أن يدل أمته على خير ما يعلمه لهم) جا لێرەدا ڕوودەكەینە ئەو كەسانەى كە یادی لەدايك بوون بە كارىكى چاك و عیبادەت دەزانن و پێیان دەلێن، ئیوہ لەم كارەتاندا حالتان یەكێك لەم سیانە بەدەر نیە.

یەكەم/ ئەم كارەى ئیوہ دەیکەن هیچ خیرىكى تیدا نیە و پاداشتی لەسەر وەرناگرن بگرە تاوانباریش دەبن، چونكە وەك لەم فەرمودەيەدا هاتووہ هەر كارىك خەیر هەبێت لە كردنیدا دەبێت پێغەمبەر (ﷺ) ڕوونى كردبیتەوہ و پێنمویى كردبىن بۆى، دەى خو پێغەمبەر (ﷺ) لەهیچ فەرمودەيەكدا ئاماژەى بە چاكى یەتى مەولودى كردن نەداوہ! كەواتە ئەم كارەتان سفرو هیچ بەدەستەوہ!!!

دووہم/ ئەگەر هەر دەلێن نەخیر خەیرى تىدایە و كارىكى چاكە ئەمە دان بەوہدا دەنێن كە پێغەمبەر (ﷺ) ئەم دینەى بەناتەواوى گەیاندووہ بە ئیمەو ئاینەكەمان ناتەواوہ! ئەمەش خوێ لە خوێدا كوفرە، چونكە بەدرۆخستنەوہى زۆر لە ئایەتەكانى قورئانى تىدایە وەك ئایەتى:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^(٣١).

سى ئەم/ ئەگەر دەلێن نەخیر دینەكەمان تەواوہ بەلام ئەمە داهینراوىكى چاك و جوانە خوومان دامان هیناوه (بدعە حسنە) ئەوا دەلێن، هەرچەندە ئیوہ ئەم داهینراوہتان بەلاوہ باش بێت پێغەمبەر (ﷺ) هەموو داهینراوہكانى دین بە شىوہيەكى گشتى بە خراپترین كارو گومرايى دا دەنیت، وەك دەفەر مویت: (وخير الهدى هدى محمد وشر الأمور محدثاتها وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار)^(٣٢)، واتە: (چاكترین پێنمویى پێغەمبەرە (ﷺ) وە خراپترین كار لە دیندا تازە دروست بوەكانیەتى، وە هەموو تازە دروست بوویەك داهینراوہ، وە هەموو داهینراوىك گومرايى یە وە هەموو گومرايىەك بۆ دۆزەخە).

وہەر وەها بۆ زیاتر تەئکید كردن لەسەر ناوەرۆكى ئەم فەرمودەيە كە هەموو داهینراوىك گومرايى ئەگەر خەلكیش بەباشى بزانیت (عبداللەى كورپى عومەر) (خوایان لى رازى بىت) دەفەر مویت: (كل بدعة ضلالة وإن رآها الناس حسنة)^(٣٣)،

() { : }
 () - // / :
 // () .
 () (// //)
 (// //) (: /) .

واته: (هه موو داهینراویک گومراییه هه ر چه نده خه لکیش به باشی بزنان) وه به هه مان شیوه ئیمامی (مالک) یش (په حمه تی خوای لی بییت) له وته زیړینه که یدا بو بهر په رچ دانه وه ی ئه وان ه ی هه نی داهینراو به چاک ده زانن ده فه رمویت: (من ابدع في الإسلام بدعة يراها حسنة فقد زعم أن محمداً خان الرسالة...) (٣٤)، واته: (هه ر که سیک له ئیسلامدا شتیك دابهینیت و به لایه وه داهینراویکی چاک بییت، ئه وه وای گومان بردووه که پیغه مبه ر (ﷺ) ناپاکی له په یامه که یدا کردوه).

پاشان زانیانی (اصول) یش هه ر له پروانگه ی ئه و نایه ت و فه رموده یه ی له پیشتردا ئاماره مان پییدا دوو یاسای (اصول) یان دارشتووه که تیایدا ده لئین: ۱- (الأصل في العبادة المنع) واته: (عیبادت ئه صلّ تیایدا قه ده غه یه، واته دروست نیه هیچ جوړه عیباده تیك ئه نجام بدریت له خووه تا به ده قیك ریښمووی نه کریت بوی).

۲- (الأصل في الأشياء الإباحة) واته: (کارو پیشه و خواردن و خواردنه وه کان ئه صلّ تیایاندا حه لاله، واته: هیچ کهس بوی نیه خه لکی قه ده غه بکات له پیشه یه ک

یان له جوړه خواردن و خواردنه وه یك تا به ده قیك له نایه ت یان له فه رموده ریږگری لی ده کریت).

جا دوا ی ئاگادار بوونمان به سه ر ئه م بنه ما گرنگانه داو تی گه یشتمان لیی بو مان ده رده که ویت که ئه م کاره ی خه لکی پیی هه لده ستی (یادی له دایک بوون) کارییکی نادرسته چونکه.

۱/ پیغه مبه ر (ﷺ) خو ی پیی هه لته ساوه و فه رمانیشی به کردنی نه داوه. ۲/ هیچ یه کیک له ئه صاحب و تابعین و تابعینی تابعین، به واتایه کی تر هیچ یه کیک له خه لکی ئه و سی سده ده یه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) شایه تی خه یریه تی بو داون: (خير أمتي القرن الذين يولوني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم...) به م کاره هه لته ستاون، وه ئه مه خو ی باشترین به لگه یه له سه ر نادرستی و نابه جی پی ئه م کاره.

۳/ له پروانگه ی فه رموده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) (كل بدعة ضلالة) ووته که ی (عبداللهی کوری عمر) و (ئیمام مالک) بو مان ده رکه وت که هه موو داهینراویک له دیندا گومرایی یه با خه لکیش به داهینراویکی باشی بزانیت (بدعه حسنه)، وه ئه وه به درؤخستن ه وه ی نایه ته کانی قورئان و ناپاکی دانه پال پیغه مبه ر (ﷺ) ی تی دایه.

() // ()
() (: /)
(: /)

﴿سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ يَا أَعْلَى الْعَرْشِ عَظِيمٍ﴾ (۳۵)

ئەمجا سەبارەت بە حوکم دانمان بەسەر ئەم یادەدا جیاوازی هەیه بەپێی ئەو مەبەست و شیوازی تیایدا ئەنجام دەدرییت، واتە وەك لەپیشتردا ئاماژەمان بەوەدا کە ئەم کارە لە کۆندا جیاوازی هەبوو لەگەڵ ئەمپۆدا لە مەبەستی کردنەکیدو ئەو شیوازی تیایدا ئەنجام دەدرییت بەهەمان شیوێ جیاوازی دەخرییت لە حوکم دان بەسەر هەر یەکیکیاندا، بەلێ ئەو مەولودیە جاران دەکرا بەناوی عیبادهت و پەرستنهوه چەندین شتی خورافیات و هاوبەش پەیدا کردن و درۆ هەلبەستن بە دەم خواو پیغەمبەریهوه تیا دەخوینرایهوه، وە ئیستاش بەردەوام لە زۆر شویندا بەهەمان شیوازی ئەنجام دەدرییت ئەو نەك تەنها داهینراویکە و نادروسته، بەلکو ئەو موسلمان پێی لە دین دەردەچیت و دەبیتە هاوبەش پەیداکەر- ئەگەر نادروستیەتی ئەو کارەیان بۆرون کرابیتەوه، وە بەهیچ شیوێهە بەشداری کردنی ئەو کۆرپو دانیشتنانە و خواردنیان دروست نیە چونکە بەراشکاوای هاواری تیا دەکریت بۆ غەیری خواو جۆرهها شرکی تیایدا ئەنجام دەدرییت.

بەلام ئەم یادانەیی ئەمپۆ ساز دەکرین بەتایبەتی لەناوگەنجەکانداو کۆمەڵە ئیسلامیەکان پێی هەلبەستن ئەمانە حوکمیان جیاوازی بەم شیوازی .

أ/ ئەگەر ئەمە بە کاریکی چاک بزانی و چاوه‌روانی خێرو پاداشت بن لێی چ لە بەر ئەوێ کە بە عیبادهتی بزانی و خۆیانی پی نزیك بکەنەوه لە خوا چ لەبەر ئەوێ کە بۆ وەسیلەیی بانگەواز بەچاک و پیوستی بزانی ئەو کارەکیان بەداهینراو (بدعە) دادەنرییت و پێی تاوان بار دەبن، واتە نادروستی ئەم کارەیی ئەمان تەنها لەپرووی ئەوێهە کە کاریکی تازەیان لە دیندا داهینراو ئەگینا لە بوارەکانی تردا پێش کەوتنیکی بەخۆیهوه بینیهوه و پاک سازی تیا کراوه، لە خویندنهوهی فەرموودهی هەلبەستراو ئەفسانەو ئەنجام دانی شرک، وە حوکمی داهینراویش لە پیشتردا ئاماژەمان پێدا کە پیغەمبەر (ﷺ) لە حەقیدا دەفەرمویت گومرایییەو بۆ دۆزەخ دەچیت: (کل بدعة ضلالة وکل ضلالة في النار).

ب/ وە ئەگەر بە کاریکی چاکی دانەنرییت و چاوه‌روانی هیچ خێرو پاداشتیک نەبن لەسەری بەلکو وەك هەواو هەوسێکی دنیایی سەیری بکەن (۳۶) وەك مامۆستا عەلی

() ئەمگەش شگینی مەحالگە، چگونکە نەگەلکی هیگواي خێرو پاداشت و بەرەگەتی بگەو گکارە هەبگە بۆگە دەبگات وە هگەر گەو

باپیر وای نیشان ددات (وه لی دواتر لیکوئینه وهی و ته کانی ده کهین)، ئه وه به داهینراو نازمیردریت، به لام ئه میش له پرویه کی تره وه نادروستی به خویه وه ده بینیت که ئه ویش چاولیکه ری و لاسایی کردنه وهی گاورو جووله که و هاوبهش پهیدا کهرانه، چونکه له باوو نه ریتی نه ته وهی ئیسلامی و زانایانی پیشیندا نه بووه که یادی له دایک بوونی هیچ کهس بکه نه وه و سالانه به و بونه وه ئاههنگ ساز بکن، به لکو ئه مه له تاییه تمه ندی په کانی گاورو جووله که یه که سالانه یادی ماته مینی و سه رکه وتن و له دایک بوون ده که نه وه و ئه و روزه وه که جه زن لی ده که ن و شیرینی تیادا ده خونه وه و خوشی تیادا درده برن، وه ئیمه ی بروداریش پیغه مبه ر (ﷺ) له چه ندین فرموده دا ریگری لی کردووین که خومان بشوبهینین به گاورو جووله که وه چ له بواری عیباده تدا چ له بواری پهفتارو مامه له وه وه فره مانیشی پی کردووین که پیچه وانه یان بکهین^(۳۷) وه هه روه ها له

باوونه ریتدا هه ره شه یه کی سهخت له وه که سانه ده کات که لاسایی گاورو جووله که ده که نه وه و ده فره مویت: (من تشبه بقوم فهو منهم)^(۳۸) واته: (هه ر که سی خوی بشوبهینیت به هه ر تیره و نه ته وه و کومه لیکه وه ئه وه له وانه، وه کو ئه وان حسابی بۆ ده کریت).

جا ئه مه به کورتی حوکمی ئه و یادکردنه وه یه بوو به هه موو شیوازه کانیه وه، ئیستاش ئیوه و ته ی هه ندی له زانا به پیره کان له و باره وه.

۱/ ئیمامی (ابن تیمیه):

ئیمامی (ابن تیمیه) (ره حمه تی خوی لی بیت) له باره ی مه ولوده وه ده فره مویت: (... لو کان هذا خيراً محظاً أو راجحاً لکان السلف (ﷺ) أحق به منا فإنهم كانوا أشد محبة لرسول الله (ﷺ) وتعظيماً له منا، وهم على الخير أحرص، وإنما کمال محبته

پنجه وانه ی مه جوس بکن (پنجه وانه ی هاوگهش پهیدا گه ران بگهن، پنجه وانه ی گاورو جووله که کان بکن).

ب/ ده فقهه رمویت: ()

() ، ئه لیانی ده فقهه رمویت صگحیحه، وانگه: (پنجه وانه ی جووله که بگهن چگونکه گه وان لگه بکیلاوو خو فکدا نویتز ناکه ن واته: ئیه به بیلاوو خوفه وه نویتز بکن).

ج/ ده فقهه رمویت: ()

() وانگه: (جگاوازی رۆزوی ئیمگه و رۆزوی گاورو جووله که پارشیو کردنه) ئه مه و زور شتی گتیش گه پیغه مبه ر (ﷺ) ها ئمان ددات پنجه وانه یان بکهین.

() بروانگه پگه راوتزی ژمگاره (۲۴) له وگیدا سه رچگاره که ی دراوه لاپه ره (۲۸).

که سه ی گه ئاههنگه گه سگاز ده گگات گه ر گه گوینگه کان بلیگت خه لکینه ئه م کاره ی ئیمه ده یگهین هکیچ خیکرو پاداشگتیکی تیگادا نگه که سی ئاماده ی ناییت مه گه ر به تاله!!

() به لی پیغه مبه ر (ﷺ) له زور فرموده دا رینمگویی گترووین که پنجه وانه ی گاورو جووله که و هاوبهش پهیدا که ران بکهین، له وانه: ا/ ده فقهه رمویت: ()

() : () () () () واته: (سمبئتان گورت بکه گه وه و ریشگان بهیلنگه وه، وه

وتعظيمه في متابعتة وطاعته و إتباع أمره، وإحياء سنته باطنا وظاهراً، ونشر مابعث به، والجهاد على ذلك بالقلب و اليد واللسان، فإن هذه هي طريقة السابقين الأولين من المهاجرين والأنصار و الذين إتبعوهم باحسان^(٣٩)، واته: (ئه گهر ئه م ياده خه يريكي ته واو بوايه يان خيرى زياتر بوايه له خراپه ي ئه وا پيشينانمان (خويان لى رازى بيت) له پيشتر بوون بوى له ئيمه، چونكه ئه وان زور له ئيمه زياتر پيغه مبهريان (ﷺ) خوشتر ويستوووه به گه وره يان گرتوه، وه ئه وان زور سورتر بوون له سهر خير كردن، به لام ته واوى به گه وره گرتن و خوشويستنى پيغه مبهري (ﷺ) له شوين كه وتن و گوياپه لى كردن و به جئ هينانى فرمانه كانيدايه، وه له زيندوو كردنه وهى ريره وه كه يدايه له ناوه وه وه دهره وه دا، وه له بلاو كردنه وهى ئه و شتانه دايه كه ئه وى پى ره وانه كراوه و جهاد كردن له سهرى به دل و دهست و زوبان، وه هر ئه مه ريگه ي پيشوه دهست پيش خه ره كانمان بوه له كوچه ريبى و كومه لى كاره كانيان و ئه وانه ي به چاكي شوين ئه وان كه وتوون) وه هه روه ها ئيمام (ره حمه تى خواى لى بيت) له وته يه كيدا ئاماره به وه ده دات كه ئه و كه سانه ي به نه زانى ئه مه يان كردوو به مه به ستي

خوشويستنى پيغه مبهري (ﷺ) ئوميدده خواى گه وره پاداشتيان بداته وه له سهر خوشه ويستيه كه يان نه ك له سهر كاره داهينراوه كه يان چونكه بى ئاگا بوون له نادروستى ئه م كاره، به لام ئه گهر كه سيك ئه م راستيانه ي بيست و بوى رپوون كرايه وه وه هيشتاش هه ر به رده وام بوو له سهرى ئه وه له سهر هيج شتيك پاداشت نادريته وه به لكو تاوان باريش ده بيت، وه ك ده فه رمويت: (وكذلك ما يحدثه بعض الناس إما مضاهاة للنصارى في ميلاد عيسى (ﷺ) وإما محبة للنبي (ﷺ) وتعظيماً له، والله قد يثيبهم على هذه المحبة و الإجتهد لا على البدع من إتخاذ مولد النبي (ﷺ) عيداً...^(٤٠)، واته: (هه روه ها ئه وهى هه ندئ له خه لكى دايان هيناوه يان لاسايى كردنه وهى گاوره كانه له يادى له دايك بوونى (عيسى) دا (ﷺ) يان له بهر خوشويستن و به گه وره گرتنى پيغه مبهري (ﷺ) وه له وانه يه خواى گه وره پاداشتيان بداته وه له سهر ئه و خوشويستن و ئيجتهاده يان نه ك له سهر داهينانه كه يان له كردنى يادى له دايك بوونى پيغه مبهري (ﷺ) به جه زن).

٢/ شيخ محمد عبدالسلام خضر الشقيري:

له كتيبته كه يدا (السنن و المبتدعات) ده لئيت: (فصل في شهر ربيع الأول وبدعة

المولود فيه)، (و الإحتفال به بدعة منكرة و ضلالة لم يرد بها شرع ولا عقل، لو كان في هذا خير فكيف يغفل عنه أبو بكر و عمر و عثمان و علي و سائر الصحابة و التابعين و تابعيهم و الأمة و أتباعهم؟ لاشك أنه ما أحدث إلا المتصوفون الأكالون البطالون و أصحاب البدع و تبع الناس بعضهم فيه إلا من عصمه الله و وفقه لفهم حقائق دين الإسلام... (٤١)).

واته: (به شيك له باره‌ی مانگی (ربيع الأول) و داهینرانى مه‌ولود تيايدا، ئاهه‌نگ گيړان بؤ ئه و ياده داهينراويكى خراپه و گومراييه كه نه‌له شه‌رع و نه‌له عه‌قل دا نه‌هاتووه، ئه‌گينا ئه‌گه‌ر ئه‌مه خيړى تيدا بوايه چؤن ئه‌بو به‌كرو عومه‌رو عوسمان و عه‌لى و باقى هاوه‌لان و تابعين و تابعى تابعين و ئيمامه‌كان و شوين كه وتوانيان لى بى ناگاده‌بوون؟! هيج گومانى تيا دا نيه كه ئه‌مه له‌وه‌يه كه سوڤيه به‌تال و بخوړو شوين بيده كه وتوه‌كان دايان هيناوه، ئه‌مجا خه‌لكيش هه‌نديكيان شوين هه‌نديكيان كه وتوون تيايدا مه‌گه‌ر كه سيك خوا پاراستبيتي و كوومه‌كى كرديت بؤ تى گه‌يشتن له راستى به‌كانى دين)

٣/الإمام الشوكانى:

باسيكي هه‌يه ده‌رياره‌ى ئاهه‌نگى مه‌ولووده‌وه، ده‌لئت: (... لم اجد في جوازه دليلاً، و أول من اخترعه السلطان المظفر أبو سعيد في القرن السابع و أجمع المسلمون على أنه بدعة) (٤٢)، واته: (هيج به‌لگه‌يه‌كم ده‌ست نه‌كه وتووه ده‌رياره‌ى دروستى مه‌ولود، وه يه‌كه‌م كه سيك كه ئه‌مه‌ى داهيناوه (سلتان مظفر ئه‌بو سه‌عيد) بووه له سه‌ده‌ى حه‌وته‌مدا، وه موسولمانان كوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه مه‌ولود داهينراوه (بيده‌يه)).

٤/الشيخ علي محفوظ:

له كتيبي (الإبداع في مضار الإبتداع) له لاپه‌ره (٢٧٣) دا ده‌لئت: (المواسم التي نسبوها إلى الشرع و ليست منه... منها ليلة الثاني عشر من ربيع الأول، يجتمع لها الناس في المساجد و غيرها فيهتكون حرمة بيوت الله تعالى و يسرفون في الوقود فيها، ويرفع القراء أصواتهم بقصائد الغناء التي تثير شهوة الشبان إلى الفسق و الفجور فتراهم عند ذلك يصيحون بأصوات مذكرة و يحدثون في المساجد ضجة فضيحة، وقد لا يتعرضون في قصائدهم لشئ من خصائص رسول الله ﷺ و أخلاقه الكريمة و أعماله النافعة الجليلة، وفيهم من يشتغل بالذكر المحرف، كل ذلك لم يأذن به الله ورسوله، ولم يعهد

من السلف الصالح، فهو بدعة وضلالة كما سبق في بدع الموالد...^(٤٣)، واته: (تو) بؤنه و تاهه نگانه ی داویانه ته پال شه رع و له شه رعدا نیه له وانه شه وی دوانزه له مانگی ربیع الأول دا خه لکی بوی کو ده بیته وه له مزگه وته کان و شوی، ی تر داو ریژو حورمه تی مزگه وته کان پی ده شکینن و زیاده ره وی ده کن له داگیرساندن (مؤم و بونی خووش) داو خویننه ره وه کان دهنگی تیا به رزده کنه وه به هونراوه و گورانیه ک که ناره زوی گه نجه کان ده ناره وینن بو خراپه کاری و بی فه رمانی خوا، وه ده یانینیت به دهنگی ناخوش هاوار ده کنه و هه رایه کی گه وره ساز ده کن له مزگه وته کاند، وه زور جار له و شیعرانه دا هیچ نادوین، له تاییهت مه ندیه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) و ره وشته پیروزه کانی و کاره گه وره و به سوده کانی، وه تیا یاندا هه یه خووی خه ریک ده کات به زیکی ده سکاری کراوه وه، وه هیچ کام له مانه خواو پیغه مبه رکه ی (ﷺ) ریگه یان پی نه داوه و فره مانیان پی نه کردوه، وه له هیچ یه کی له پیشینی چاک خوازه وه نه بینراوه، وه نه مه داهینراو و گومراییه وه که له پیشتردا باسما ن کردوه له مه ولوده داهینراوه کاند).

ه/الشیخ ابن الحاج:

له کتیبی (المدخل ۲/۲) دا ده لیت: (ومن جملة ما أحدثوه من البدع مع إعتقادهم إن ذلك من أكبر العبادات و إظهار الشعائر، ما یفعلونه فی شهر ربیع الأول من المولد، وقد إحتوی علی بدع و محرمات جملة^(٤٤)، واته: (وه له میانیه نه وه ی دایان هیناوه له داهینراوه کان له گه ل نه وه شدا که برواشیان وایه نه مه گه وره ترین عیباده ته و ده رخستنی شیعاره کانی ئیسلامه نه وه یه که له مانگی (ربیع الأول) دا ده یکن له مه ولود، وه چه ندین داهینراو و کاری حهرامی گرتوه ته خووی).

۶/الإمام الشاطبي:

خاوه نی کتیبی (الإعتصام) له پیشه کی کتیبه که یدا پیناسه ی (بیدعه) ی کردوه و یادی له دایک بوونی پیغه مبه ری (ﷺ) له و داهینراوانه ژماردوه، وه که له لاپه ره (۲۱) به شی یه که مدا ده لیت: (منها إلتزام کیفیات و الهیئات کالذکر بهیئة الإجتماع علی صوت واحد و إلتخا ذ یوم ولادة النبی (ﷺ) عیدا و ما أشبه ذلك...^(٤٥)، واته: (وه له وانه په یوه ست بوون به چه ند شیوازو

() / :

() / :

() / :

چۆنیه تیه کی تاییهت وه کو زیکر کردن به شیوهی کۆمه ل و به یهك دهنگ، وه گپرانى رۆژی له دایک بوونی پیغه مبهه (ﷺ) به جهژن، وه ئه وهی له مانه بجیت...)

خۆش ویستنی پیغه مبهه (ﷺ) چۆن ده بییت؟

کاتیك خه لکی هه لده ستن به ساز دانی یادی له دایک بوون و زۆر کاری تری نادرست بیانوی ئه وه ده هیئتیه وه که گوايه پیغه مبهه ریان (ﷺ) خۆش ده وییت و ئه م کارانه یان به لگه ی خۆشه ویستی و وه فادارییه بۆ پیغه مبهه (ﷺ) له به ره ئه وه به پیویستی ده زانم به کورتی حوکمی خۆشویستی پیغه مبهه (ﷺ) و چۆنیه ته که ی به مه روو بۆ ئه وه ی خۆشویستنه که مان به شیوه یه کی شه رعی بییت و پاداشتی له سه ر وه رگین نه ک کاریک بکه یین بییته مایه ی تاوان باربوون و سه رکیشیت بۆ که وتنه ناو هاویه شی په یدا کردن و پووچ بوونه وه ی کرده وه کانمان.

به لئی خوای په روه ردگار له زۆر ئایه تی قورئاندا ئاماژه به فه زل و قه دری پیغه مبهه (ﷺ) ده دات و سفه تی به رزی برواداران راده گه ییت که خۆشویستن و به گه وه رته گرتنی پیغه مبهه (ﷺ) به لام له سنووری خۆیدا نه لئی که م بکه یین نه لئی زیاد بکه یین، خوای گه وه رده فه رموویت:

﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَزُّوهُ وَتُقِرُّوهُ﴾^(٤٦)
 واته: (بۆ ئه وه ی برپوا به یینین به خواو پیغه مبهه ره که ی و به گه وه ره ی بگرن و پشتگیری لئی بکه ن) وه هه ره ها پیغه مبهه ریش (ﷺ) له چه ندین فه رموده دا ئاماژه به وه ده دات که ئیمانی هیه برواداریک ته واو نابییت تا پیغه مبهه ری (ﷺ) له خۆی و دایک و باوک و مندال و هه موو خه لکی خۆشتر نه وییت، وه ک ده فه رموویت: (لا یؤمن أحدکم حتی أکون أحب إلیه من والده وولده والناس أجمعین)^(٤٧) واته: (هیچ یه کی له ئیوه برپوای ته واو نابییت تا وه کو من خۆشه ویستر نه بم به لایه وه له دایک و باوکی و مندالی و له هه موو خه لکی).

ته نانه ت له رپویه تیکی تر دا هاتوو که (عبداللهی کورپی هشام) ده یگپریته وه و ده فه رموویت: (کنا مع النبي ﷺ) وهو أخذ بيد عمر بن الخطاب، فقال له عمر: یا رسول الله، لأنت أحب إلی من کل شیء إلا نفسي، فقال النبي ﷺ: لا والذي نفسي بيده، حتی أکون أحب إلیک من نفسك، فقال عمر، فإنه الآن والله لأنت أحب إلی من نفسي، فقال النبي ﷺ: (الآن یا عمر)^(٤٨)، واته:

() { : } .
 () - / / : .
 () - / / - : .

ئيمه له گه ل پيغه مبهردا بووين (ﷺ) دهستی (عومری کوری خطاب) ی گرتبوو، (عومر) پی ی فرموو، ئه ی پیغه مبهری خوا تو له هه موو شتیک لام خوشه ویست تری ته نها له خوّم نه بیّت، پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی: نه خیر سویند به و خوایه ی گیانی منی به دهسته (بروات ته واو نابیّت) تا خوشه ویست تر نه بم به لاته وه له خویشت، ئه مجا (عومر) پی ی فرموو ، والله ئائیستا تو له خویشم خوشه ویست تریت به لامه وه، پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی، ئیستا ئه ی عومر (بروات ته واوه)).

که واته له مه وه بو مان ده رکه وت که خوشویستنی پیغه مبهر (ﷺ) زیاتر له نه فس و سامان و کهس و کارو هه موو خه لکی مه رچی ته واو بوونی ئیمان، وه بی ئه مه ئیمانی هه یچ که سیک ته واو نابیّت.

پاشان پیویسته بزانی خوشویستنی پیغه مبهر (ﷺ) چوّن ده بیّت و قورئان چوّن رینموویمان ده کات بو ی، خوی پهروه ردگار ده فره رمویّت:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٤٩).

واته: (بلی ئه گه ر ئیوه راست ده کهن خواتان خوش ده ویّت شوین من بکه ون، ئه وسا خوایش ئیوه ی خوش ده ویّت و له

تاوانه کانتان خوش ده بیّت، وه خوا لی خوش بوو میهره بانه).

له م ئایه ته په یروژه وه بو مان ده رده که ویّت که خوشویستنی خواو پیغه مبهر که ی (ﷺ) به شوین که وتنی بهرنامه که یان و به جی هینانی فره مانه کانیان ده بیّت، واته ئه گه ر راست ده که ییت که ده لیّت پیغه مبهرم (ﷺ) خو شده ویّت ته نها شوین رپنازه که ی ئه و بکه وه و فره مانه کانی به جی بهین وه سوننه ته کانی زیندوو بکه ره وه و بهرگریان لی بکه له دژی ئه وان ه ی پشتیان کرد وه ته سوننه ت و شوین هه واو ئاره زوو داهینراوه کان که وتون، ئه وسا به کرده وه سه لماندووته که خوشت ده ویّت وه شاعیر ده لی:

لوکان حبك صادقاً لأطعته

فإن المحب لمن يحب مطيع
وه ئیمامی (زه مخشهری) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده فره رمویّت: (أراد أن يجعل لقولهم تصديقاً من عمل فمن ادعى محبته و خالف سنة رسوله فهو كذاب و كتاب الله يكذبه ...^(٥٠))، واته: (خوی پهروه ردگار ده یه ویّت راستی و ته کانیان ده ربخات به کرده وه، جا هه ر که سی ئیدیعی خویستنی خواو پیغه مبهری (ﷺ) کرد به لام پیچه وان ه ی سوننه تی پیغه مبهر (ﷺ)

کاری ده کرد ئه وه درۆزنه و کتیبه که ی خوا به درۆ ده خاته وه ...)

وه ههروه ها ئیمامی (ابن القیم) (په حمه تی خوای لی بیت) ده رباره ی راستیتی به گه وره گرتن و خوشویستنی پیغمبره ران و پیاو چاکان ده فه رمویت: (وتعظیم الأنبياء و الصالحين و محبتهم إنما هي بإتباع ما دعوا إليه من العلم النافع و العمل الصالح، و اقتفاء آثارهم و سلوك طريقتهم، دون عبادة قبورهم و العكوف عليها و إتخاذها أعيادا، فإن من أقتفى لأثارهم كان متسببا إلى تكثير أجورهم بإتباعه لهم، و دعوة الناس إلى إتباعهم، فإذا أعرض عما دعوا إليه و اشتغل بضده حرم نفسه و حرهم ذلك الأجر، فأی تعظیم لهم و إحترام في هذا)⁽¹⁾، واته: (به گه وره گرتنی پیغمبره ران و پیاو چاکان و خوشویستنیان به شوین که وتنی ئه و شتانه ده بییت که ئه وان بانگه وازیان بو کردووه له زانستی به سودو کرده وه ی چاکه، وه به دوا پویشتیان و ری گرتنه به ریان، نه که په رستی گوره کانیان و دوش دامان به ده وریداو کردنی به شوینی جه ژن و ئاهه نگ، چونکه هه که سیك به دوا ی ئه واندا بروت ئه وه ده بیته هویه که بو زیاد بوونی پاداشتیان به هوی شوین که وتنی ئه وان و بانگه واز کردنی خه لکی بو شوین که وتنیان،

به لام ئه گه ر پشتی کرده ئه وه ی ئه وانه بانگه وازیان بو کردووه و خو ی خه ریک کرد به دژی ئه و شتانه وه ئه وه خو یی و ئه وانیشی بی به ش کردووه له و پادا شته، ئیتر ئه مه چ به گه وره گرتن و ریز لیئانیکی تیدایه؟)

که واته خوشویستنی پیغمبر (ﷺ) به وه نیه گورانی به سه ردا هه لده یت و په قسو ده هۆل و زوپنا لی ده یت له یادیدا!! یان هاوار بو کردن و لی پارانه وه و هه سف کردنی به چه ند شتانیك که هه موو تاییه تمه ندی خوای په روه ردگارن، به لکو پیغمبر (ﷺ) به ریه له هه موو ئه م شتانه و له ژیانیدا ریگری لی کردووه، وه که ده فه رمویت: (لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم، فإنما أنا عبد فقولوا عبد الله ورسوله) واته: (هه لم مه نین وه که گا وره کان (عیسی کوری مه ریه م) یان هه لئا، من ته نها به نده یه کم، بلین به نده ی خوا و پیغمبره ی خوا).

وه لی ره دا پوده که مه هه موو ئه و که سانه ی دیعایه ی خوشویستنی پیغمبر (ﷺ) ده که ن ده لیم: ئه گه ر ده ته ویت به راستی پیغمبره رت خوش بویت؟! ئه گه ر ده ته ویت ببیته ها وه لی له به هه شتدا؟ ئه گه ر ده ته ویت به رشه فاعه تی بکه ویت له دوا رۆژدا؟... ئه وه شوین ریپانه که ی بکه وه و فه رمانه کانی به جی بهینته، وه سونه ته کانی زیندوو بکه ره وه و به رگرییان

لی بکے، وہ خوت بہ دور بگرہ لہ داهینراوہ کان
 ودژایہ تی بیان بکے، وہ خزمہ تی
 فہرموودہ کانی بکے و بہ ردہ وام سہ لاوتی
 لیبدہ ئہ وسا بہ ویستی خوا بہ مہ رام
 دہ گیت وئاسودہ دہ بیت بہ شہ فاعہ تی لہ
 پوژئی قیامہ تدا، ئیتر ہیچ پیویست بہ و
 عہریزانہ ش ناکات کہ لیروہ بہ مؤر
 کراوی و بہ کلاشی کوردی و جلی شالہ وہ
 بخوینریتہ وہ لای گورہ کہی !!

﴿ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (۵۲)

گفتوگوئیہ ک لہ گہل ئہ وانہی پییان وایہ مہ ولود بیدعہ نیہ

وہ ک لہ پیشترا تا ماژہ مان پیدا ہندی ک
 پییان وایہ ئہم یادی لہ دایک بوونہ بہ
 داهینراو دانانریت چونکہ لہ بہ شی
 (عیبادات) دا نیہ بہ لکو لہ بہ شی
 (معاملات) دایہ، وہ داهینراویش تہ نہا لہ
 عیبادات دایہ نہ کہ لہ معاملاتدا، وہ ئہ وہی
 زیاتر ئہم بؤ چوونہی خستوہ تہ پوو و
 لہ سہری نوسیوہ بہ ریژ مامؤستا (علی
 باپیر) ہ لہ کتیبی (موسلمانی کامل) دا، وہ
 چہ ند خالیکی ئاماژہ پیداوہ بؤ شہ رعیت
 پیدان بہ م کارہ، ئیمہ ش حہ ز دہ کہین بہ
 کورتی لیکو لینہ وہ یہ کی ئہ و خالانہ بکہین
 کہ مامؤستای بہ ریژ ئاماژہی پیداون۔

{ : } ()

پیشہ کی پیش ئہ وہی بچینہی سہر
 لیکو لینہ وہی خالہ کانی، ئیمہ ہاوپایی
 خومان دہ ردہ برین لہ گہل مامؤستا دا کہ
 دہ لیت، داهینراوہ کان تہ نہا لہ بہ شی
 عیبادات دایہ نہ کہ معاملات، وہ ہیچ
 کیشہ یہ کمان نیہ لہ سہر وہ ک لہ پیشترا
 لہ سہری ئہمہ دواہین و بہ لگہ شمان بؤ
 ہینایہ وہ بہ ئایہ تو فہرموودہ ئہ و یاسا
 (أصول) یانہی زانایان دایان رشتوہ لہ ژیر
 پویشناہی ئہ و ئایہ تو فہرموودانہ وہ و
 دہ لیتن: (الأصل في العبادات المنع، التحريم،
 والأصل في الاشياء الإباحة) .

بہ لام ئہ وہی ئیمہ کیشہ مان ہ یہ تیایدا
 ئہ وہ یہ کہ ئہم یادہ بہ بہ شیک لہ عیبادات
 دانہ نریت، چونکہ ہر یہ کی ک لہ ئیمہ گہر
 چاویک بخشین بہ میژووی دروست بوونی
 ئہم یادہ دا ہر لہ یہ کہ م پوژہ وہ و تا
 ئہ مپوش خہ لکی کہ ہ لہ ستن بہ سازدانی
 ئہ و یادہ و پارہی تیادا سہرف دہ کہن بؤ
 خیر و پاداشتی دہ کہن و بہ خہ یالی خویان
 عیبادہ تیکی گہ ورہ یان ئہ نجام داوہ، وہ
 ئہ مپوژہ ہر بیانویہ ک بہینریتہ وہ بؤ
 سازدانی ئہم یادہ ہر دہ گہ پیتہ وہ بؤ ئہ و
 بہ شی عیبادہ تہ، چونکہ مہ بہ سستی ہرہ
 گہ ورہی خہ لکی بؤ سازدانی ئہم یادہ لہ
 کون و تازہ دہ برینی سوزو خوشہ ویستی یہ
 بؤ پیغہ مہر (ﷺ) وہ کاتیک ئہم کارہ
 ئہ نجام دہ دہن وا دہ زانن بہ شیکی زور لہ و

خۆشه‌ویسته‌یان به جی هیناوه، دهی خۆشویستی پیغمبر (ﷺ) گوره‌ترین عیباده‌ته و مرجی ته‌واو بوونی ئیمانیه (وهك له پیشتردا ئاماژه‌مان پێدا) که‌وا بیته ئه‌م عیباده‌ته گه‌وره‌یه که بریتی‌یه له خۆشویستی پیغمبر (ﷺ) پیویسته (اتباع)ی تیدا هه‌بیته نهك (ابتداع)، وه ده‌بیته به شیوه‌یه‌ك بیته که قورئان و فهرموده ئاماژه‌یان پێدا بیته و پێ نموویان کرد بیته بۆی^(۳)، نه‌گینا زیاد له‌وه به‌هه‌ر شیوه‌یه‌کی تر ده‌ریبیریت ئه‌وه ده‌بیته داهینراو (بدعه) ئیتر نازانم ئه‌م مامۆستا به‌پێزه چۆن بریاری ئه‌وه ده‌دات که مه‌ولودی داهینراو نیه چونکه له‌به‌شی عیبادات دا نیه؟!!

ئه‌ی باشه ئه‌گه‌ر ئه‌مه عیباده‌ت نیه و به‌کرده‌وه‌ی چاکی نازانیت ئه‌وه‌مه‌وه‌ خه‌لك کۆکردنه‌وه‌و پاره سهرف کردنه به‌ناوی چیه‌وه‌و چ ناویکی لێ ده‌نیت؟!!! یان ئه‌گه‌ر وایه هه‌ر کاتیک ئه‌م کۆرانه ساز ده‌کرین به‌خه‌لکه‌که‌ پابگه‌یه‌نن و بلین: خه‌لکینه ئه‌م کاره‌ی ئیمه ده‌یکه‌ین به‌عیباده‌ت بۆتان نازمێردرێ و هیچ خیرتان ناگات، وه‌ چاوه‌روانی هیچ پاداشتی‌ک مه‌بن له‌خوا به‌لکو ئه‌مه‌ ته‌نها ئاهه‌نگ گێڕانی‌که‌و بۆ خۆشی دنیا ده‌یکه‌ین! ئاخۆ که‌س له

() شیوازی ئه‌وه‌ خۆشه‌ویستی‌یه به‌شیوه‌یه‌کی شه‌رعی له‌ پێشگرتدا روونمان کردوه‌ته‌وه...

کۆره‌که‌دا ده‌میتیت و که‌س دیت ئاماده‌ی ئه‌و یاده بیته ته‌نها که‌میک نه‌بیته؟!!! بیگومان نه‌خیر، چونکه خه‌لکی که‌ بۆ ئه‌و یاده ده‌چن و چاوه‌رپێن هه‌موو هه‌نگاوێک چهند پله‌یه‌ك پێی به‌رز ببیته‌وه لای خوا، بگه‌ر هه‌ندیکیان له‌ چوونی مزگه‌وت بۆ جومعه‌و جه‌ماعه‌ت پێی گه‌وره‌تره، وه‌ و چاوه‌رپێه پۆل پۆل فریشته دابه‌زنه‌ خواره‌وه‌و به‌ره‌که‌تی ئه‌وه‌مه‌ولودیه برژیت به‌سه‌ر خۆی و مال و مندالیدا، ئیتر چۆن ده‌وتریت ئه‌مه داهینراو نیه، به‌لکو ته‌نها خۆ جیرکردنه‌وه‌یه بۆ شه‌رعیه‌ت پێدان به‌م کاره‌و هیچی تر.

پاشان گریمان واش بیته کورد ده‌لیته: (ئه‌گه‌ریان چاندو سه‌وز نه‌بوو) خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره له‌ به‌شی عیباده‌تیش بکریته ده‌رو به‌به‌شی معاملات دابنریت ئه‌وا له‌پروویه‌کی تره‌وه‌ ناشه‌رعی به‌خۆیه‌وه ده‌بینیت ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ کت و مت چاولی کردن و لاسایی کردنه‌وه‌ی گاورو جوله‌که‌یه که‌ سالانه هه‌لده‌ستن به‌سازدانی ئاهه‌نگ و کۆرپه‌ستن له‌یادی له‌دایک بوونی گه‌وره‌و پیشه‌واکانیادا که‌ ئه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا کاریکی نابه‌جی و نادروسته، چونکه وه‌ك له‌ پیشتردا له‌سه‌ری دواين پیغمبر (ﷺ) له‌ چهندين فهرموده‌دا رێگری ده‌کات له‌وه‌ی چاوه‌ل گاورو جوله‌که‌و هاوبه‌ش په‌یداکه‌ران بکه‌ین، وه

پیمان رادہ گہ یہ نیت کہ ہر کہ سیک خوی بشوبہ نیت بہ ہر کومہ ل و تیرہ یہ کہ نہ وہ لہ وانہ و وہ کہ نہ وان حسابی بؤ دہ کریت .
جا نیستا بیینہ سہر نہ و خالانہ کہ ماموستای بہ ریژ لہ کتیبی ناوبراودا ناماژہ ی پیداون، ماموستا پیش نہ وہ بجیتہ سہر بہ لگہ ہینانہ وہ بؤ مہ سہ لہ ی ناوبرا لہ ریخوش کردنہ کہ یدنا ماژہ بہ وہ دہ دات کہ (مہ ولود لہ بہ شی معاملات دایہ نہ کہ عیبادات کہ مادام و ابیت نہ گہر بہ شیوازیکی شہرعی بکریت نہ وہ کہ س بؤی نیہ بہ خراپی دابینیت چونکہ نہ گہر لہ بہر نہ وہ بہ خراپی دابینیت کہ بیدعہ تہ بیدعہ ت نیہ چونکہ لہ بواری عیبادات نیہ، وہ کہ لہ بواری عیبادات دا نہ بو ہر کہ س بلیت حہرامہ دہ بیت بہ لگہ ی بؤ بہینیت... (۵۴).

نہ گہر بہ شیوازیکی شہرعی بکریت کہ س بؤی نیہ بلیت خراپہ) نایا شیوازی شہرعی کامہ یہ؟ نایا شہرعی نہ وہ یہ کہ یہ کیکی وہ کہ بہ ریژتان ری و رہ سمی بؤ بکیشن؟ یان نہ وہ یہ کہ کہ سیکی پرچ دریژی خہ لوہ کیشی شہرعی پیرست دای بریژت؟
یان نہ وہ یہ کہ پیغہ مہر (ﷺ) ریتمو بیمان بکات بؤی؟ بیگومان شہرعی نہ وہ یہ کہ لہ پیغہ مہر وہ (ﷺ) پیمان گہ یشتبیت و ریتمو بی کردین بؤی، جا نایا نہ و شیوہ شہرعی یہ و کہ پیغہ مہر (ﷺ) ریتمو بی کردوین بؤی چونہ؟ نہ وہ لہ (یادی لہ دایک بوون بہ شیوازیکی شہرعی) دا روون کراوہ تہ وہ .

پاشان بہ ریژ ماموستا علی باپیر چہ ند بہ لگہ یہ کہ دہ ہینیتہ وہ بؤ نہ م باسہ فہرمون نیوہ و بہ لگہ کانی/

۱- ماموستا لہ خالی یہ کہ م لاپہرہ (۱۴۰) ی کتیبہ کہ یدنا مہ ولود بہ جوریک لہ ریژگرتن و پشتگیری کردنی پیغہ مہر (ﷺ) دادہ نیت کہ لہ نایہ تی:
﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا * لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنَعَزَّوهُ وَنُقَرِّوهُ وَنُسَبِّحُوهُ بِكُرَّةٍ وَأَصْبَلًا﴾ (۵۵).
ناماژہ ی پیدراوہ نیمش لہ وہ لامی نہ م خالہ دا دہ لین:

أ/ نہ م نایہ تہ کہ فہرمان بہ ریژگرتن و پشتگیری کردنی پیغہ مہر (ﷺ) دہ کات،

نیمش لہ وہ لامی نہ م قسیہ دا دہ لین: لہ پیشتردا روونمان کردہ وہ کہ نہ خیر نہ م کارہ لہ بہ شی عیبادات دایہ و بہ دہینراو دادہ نریت، وہ بہ لگہ ی سہ لمینہ ریشمان لہ م بارہ وہ ہینایہ وہ، وہ ہر وہ ہا ناماژہ مان بہ وہ دا کہ نہ گہر نہ و قسہ یہ ی نہ وانیش بیت کہ مہ ولود لہ بہ شی معاملات دایہ نہ وہ بہ لگہ ی نادرستی نہ و بوارہ شمان ہینایہ وہ . بہ لام نہ وہ ی لیردا لہ ماموستای دہ پرسین دہ لین: بہ ریژتان کہ دہ لین،)

له پوژۍ خویدا راسته وخو بۆ سر چه ند
 كه سانیک هاته خواره وه كه زور زور له نیمه
 به پیز تره به غیرهت و به ته قوا تر بوون كه
 هاوه لانی پیغه مبه ر بوون (ﷺ) وه هر
 نه وان توانیویانه به واتای وشه نه م نایه ته و
 وینه ی نه م نایه ته دهره ق به پیغه مبه ر
 (ﷺ) له خو یاندا به رجه سته بکن، له گه ل
 نه وه شدا نه م یاده یان نه کرد بووه پیشه بو
 به پیز گرتن و پشتگیری کردنی پیغه مبه ر
 (ﷺ) نایا نه وان عه قلیان به وه نه ده شکا
 كه مه ولود (هویه کی یه کجار کاریگرو چاکه
 بو پشتگیری کردنی نه و زاته پایه به رزه و
 پیز لیانی)!!! .

یان نایا نه وان وهك نیمه به پیزو وه فادارو
 به غیرهت نه بوون تا نه م پیز لیانی و
 پشتگیری به نه نجام بدن بو پیغه مبه ر
 (ﷺ)!!! حاشا... له وه ی نه وان وا بن!!! .
 ب/ نه وه ی له م نایه ته دا فه رمانی پی
 ده کات له خو شو یستن و پشتگیری کردنی
 پیغه مبه ر (ﷺ) له نایه ته کانی تر دا شیوازو
 چونیته ی نه و خو شو یستن و پشتگیری به ی
 روون کرد وه ته وه، بو نه وه ی هر که س و به
 ناره زووی خو ی جو ره کارو ره فتاریک هل
 نه بزیریت بو دهر پینی نه و خو شه ویستی و
 پشتگیری به، وهك له نایه ته ی:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
 ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٥٦)

دا ناماژهی پی ده دات كه له پیشتر دا
 له سهری دواوین.
 ج/ نه م جو ره پیز گرتن و پشتگیری
 کردنی به پیزتان به هویه کی یه کجار
 کاریگه ری ده زانن بو پشتگیری کردنی
 پیغه مبه ر (ﷺ) له لایه ن نه هلی هیچ
 سه ده یه ك له و سی سه ده یه ی پیغه مبه ر
 (ﷺ) شایه تی خهیری بو داون به
 فه رموده ی: (خیر أمّتی القرن الذی أنا فیه
 ثم الذین... .) نه نجام نه دراوه، كه وایی
 دیاره هیچ واتایه کی پیز لیگرتن و پشتگیری
 کردنی تیایدا نیه بو یه نه وان پی
 هه لنه ستاون.

۲- ماموستای به پیز له خالی دووه می
 لاپه ره (۱۴۱) ی کتیبه که یدا (مه ولود به ناو
 ده نگ به رز کردنه وه ی پیغه مبه ر (ﷺ)
 ده زانیت و به ر به رجه سته کردنی نایه تی:
 ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ (٥٧)

دا ده نیت، وه ده لیت: (نهك هر بی
 شه ری و خراب نیه بگره زور شتیکی چاک
 و په سنده كه نیمه ش چاوله خوی
 خومان بکه ین، هه ول بدین له ری ناهه نگ
 گپران ی ناو براوو هر پییه کی دیکه ی
 شه ری وه ناو ناوبانگی پیغه مبه رمان به رز
 که یته وه و زیاتر خهت و پربازی نه و
 سه ره وه ره بو خه لکی روون بکه یته وه).

ئيمهش ده ليين: ماموستا گيان به لئى
 خواى گه وره ناوو ناوبانگى پيغه مبهرى
 (ﷺ) بهرز كردو ته وه به لام ئايا خواى
 گه وره به چى ناوى پيغه مبهرى بهرز
 كردو ته وه؟

به وه ناوى بهرز كردو ته وه كه وا هيچ
 ساتو كاتيكي رۆزگارى به جئ هيشتووه كه
 ناوى ئه و پيغه مبهرى تيا دا نه برپيت و باسى
 نه كرپيت، ئه وه تا پينج فه رزه كه بانگ
 ده و ترييت به دهنگى بهرز
 به سه رمنا ره كانه وه ناوى ئه و پيغه مبهرى
 سه روره بهرز ده كرپت وه و شايه تى
 پيغه مبهرايه تى بو ده درپيت، به وه ناوى بهرز
 كردو ته وه كه هه موو موسلمانانى جيهان
 له سه رانسهرى دنيا دا به شه وو به رۆز كه
 نوپز ده كه ن زيكر ده كه ن ناوى ئه و
 پيغه مبهرى (ﷺ) ده به ن و سه لامى لئى
 ده كه ن، به وه ناوى بهرز كردو ته وه كه
 خووى و فريشته كانى سه لاواتى له سه ر
 ده دن و فه رمانيشى به برواداران كردو وه
 كه سه لاواتى له سه ر بده ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^(٥٨).

وه به وه ناوى بهرز كردو ته وه كه
 هه ميشه و به رده وام له سه ر نسهرى جيهاندا
 وته به نرخه كانى باس ده كرپت و بو
 خه لكى و ده خوئيرپت وه وه

ليكو لينه وه ده كرپت و چه نده ها شه هادهى
 دكتورا له سه ر فه رموده كانى وه رده گيرپت،
 به وه ناوى بهرز كردو ته وه كه شوپن
 كه وتوه كانى وا په روره ده بكرپت هه ميشه
 گيان له سه ر ده ست و له خه باتدا بن بو
 به رگرى كردن له دين و چوك دادان به
 دوژمنانى دين، ... خواى په روره دگار
 ئابه م شيوه يه ناوى بهرز كردو ته وه، وه
 ئه گه ر ئيمه ش بمانه وپت به راستى ناوى
 پيغه مبه ره كه مان بهرز بكه ينه وه ده بپت به و
 شيوازه به رزى بكه ينه و كه خواى بالاده ست
 ليمنى ده وپت به شوپن كه وتنى
 ريبازه كه ي و زين دوو كردنه وه ي
 سوننه ته كانى و مراندى ئه و دا هينرا وانه ي كه
 بوونه ته ميرات گرى سوننته كانى، وه
 به وه ي كه هه ميشه له سه نگرى جيهاد
 دابن بو پاريزگارى له دين و سه ر
 شوپر كردنى دوژمنانى دين، وه ئه و بو ن و
 به رامه ي دراوه به پيغه مبه ره كه مان له دورى
 مانگه رپيه ك دوژمن لئى ده ترسپت
 (نصرت بالرعب مسيرة شهر)^(٥٩) زين دوو
 بكه ينه وه. وه يه ك بوون و يه ك پايى و يه ك
 ريبازى خو مان دروست بكه ين ئه وسا به و
 واجبه پيروزه هه ستاوين و ناوى
 پيغه مبه ره كه مان بهرز كردو ته وه نه ك به
 كورپكى سالانه له هو ليكدا يان له چه ند

() - / / :
 () - / / / .

() { : }

مزگه و تیکداو چه ند سرودو هونراوه یه ک و
ئیت تر ته و او تا سالیکی تر!! .

۳- ماموستای به پریز له خالی سی هم
(۱۴۱) ی کتیبه که یدا ده یه ویت به وه
شهریعت بدات به مه ولود که عیسی
(علیه السلام) و نه ته وه که ی سفره و خوانیکیان
کردوه به جه ژن، بو نیمه یادی له دایک بوون
نه که ین به جه ژن، وه ده لیت: خوی بی
وینه ده فهرمویت:

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ﴾ (٦٠).

واته: ((عیسی) ی کوری مریه م
فهرمووی، ئه ی خوی په روه ردگار
سینی یه ک خواردنمان له ناسمانه وه بو
بنیره خواره وه که بیینه مایه ی جیژن و
شادی- بو پیشینانمان و پاشینانمان وه
موععجیزه یه ک بیت له لایه ن تووه (که واته
نایا نه گهر پیغه مبه ریکی به رزی وه ک عیسی
(علیه السلام) به بو نه ی هاتنه خواره وه ی سینی
خواردنیکه وه که ده بیته موعجیزه و مایه ی
دل دامه زرانندی شوین که وتوانی، جیژنیک
بو خوی و بو نه وانه ی له دویه وه دین ساز
بکات! هیچ بی شهرعی و خرابه یه کی تیدا
نیه که نیمه ی موسلمانیش به بو نه ی له دایک
بوونی هه لبرارده ی مرقایه تی و سه روه ری
پیغه مبه رانه وه (عليهم الصلاة والسلام)
بکه ینه جیژن و پوژی که یف و شادی و

{ () : { }

ناهه نگ گپران و خواردن دان به هه ژاران و
شیرنی به خشینه وه و وتاردان و... هتد؟! ،
مه گره هاتنه خواره وه ی سینی خواردنیک
گرنگتره له له دایک بوونی پیغه مبه ریکی
وه ک محمد (صلی الله علیه و آله و سلم)؟! .

له وه لامی ئه م خاله شدا ده لاین، پیشینی
وتویانه (کورد بدوینه شهرعی خوی
ده کات) ماموستاش له م خاله دا دانی به و
شنانه دا ناوه که له پیشتردا خوی لی دوور
ده خسته وه ئه وه تا لی رده دا دان به وه دا
ده نیت که ده بیت ئه و پوژه بکریته
جه ژنیک گشتی بو موسلمانان و خیری
تیا دا بکریته به به خشینه وه ی خواردن و
شیرینی و بو هه ژاران و... هتد، وه نه مه ش
هموو له ئیسلامدا عیاده تن، وه له لایه کی
تریشه وه هاندری ئه م کاره به ئاشکرا
ده رده که ویت که چاو لی کردن گاورو
جوله که کان و مونا فسه کردنی سینی
خواردنه که ی عیسیایه، که وابی ئه مه خوی
به لگه یه له سه ر مه به ست و هاندری ئه م
کاره ی و زور پیویست به له سه ر پویشتن
ناکات، به لام له گه ل نه وه شدا ده لاین:

أ/سه باره ت به و سینی خواردنه
پیویسته بزاین، ئه وه ی که هاتنه
خواره وه ی نه و سینی خواردنه ی کردوه ته
جه ژن بو پیشین و پاشانیش پیغه مبه ر
به وه خوا بو ی کردوه ته جه ژن، وه
پیغه مبه ران سه لامی خویان له سه ر بی

خویان بهرنامه دا ده‌پژژن به‌فهرمانی خواو بویان هه‌یه هه‌رشتیک دا برپژژن بۆ نه‌ته‌وه‌که‌یان ببیته دین و عبادت، چونکه له خویانه‌وه هه‌چ کاریک ناکهن و هه‌چ شتیک نالین به‌نیگای خوا نه‌بیت، له‌به‌ر‌ئ‌وه جئی خویه‌تی نه‌گه‌ر له سینه خواردنیکیش که‌تر بکه‌نه جه‌ژن چونکه پیغه‌مبه‌ره به‌نیگا کار ده‌کات، به‌لام ئایا ئیمه کیمان بو‌ته پیغه‌مبه‌ر تا رقه به‌رایه‌تی و مونا‌ف‌سه له‌گه‌ل عیسا‌دا بکات له سازدانی جه‌ژن و شادی‌دا؟! خو پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان (ﷺ) ئه‌م یاده‌ی بۆ نه‌کردینه‌ته جه‌ژن تا ئیمه‌ش بیکه‌ین، تو بلیت هه‌ستی‌ی به‌وه نه‌کرد بیت که ئه‌م یاده‌ی ئیمه گرن‌گتره له سینه خوارده‌که‌ی عیسا (ﷺ)؟! حاشا.

که‌وا بیت هه‌ر کاتیک نیگا هاته‌خواره‌وه بۆ هه‌ر که‌سیک ئه‌وه با ئه‌م یاده بکاته جه‌ژن و شادی ئه‌گینا ئیمه له خۆمانه‌وه مونا‌ف‌سه‌ی عیسا ناکه‌ین چونکه ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌وه ئیمه به‌نده‌یه‌کی به‌رنامه بۆ دارپژژاوین نه‌ک دارپژژه‌ر.

ب/ئ‌وه‌ی که له‌و ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی پی‌کراوه ئایینی گه‌له پیش‌وه‌کانه (شرع من قبلنا) دینی ئیمه‌ش قیاس ناکریته سه‌ر ئایینی ئه‌وان، چونکه هه‌موو ده‌زانین که زۆربه‌ی زۆری عبادت و ئه‌حکامی ئه‌وان جیا‌وازه له‌گه‌ل جۆری عبادت و ئه‌حکامی

دینه‌که‌ی ئیمه، وه ئه‌وه‌ی که هه‌موو دینه‌کان یه‌کن له‌سه‌ری له‌ پروی عه‌قیده‌وه بیرو و باوه‌ره، ئه‌وه‌تا خوا‌ی په‌روه‌ردگار له قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرَعَةً وَمِنْهَا جَاءُ﴾^(٦١).

واته: (بۆ هه‌موو یه‌کیک له ئیوه شه‌ریعه‌ت و پرۆگرامیکی تایه‌تییمان داناوه) وه ئه‌مه‌ش پيش ئه‌وه‌ی دینه‌کانی تر نه‌سخ ببه‌وه ئه‌گینا ئیستا ته‌نها ئیسلام شه‌ریعه‌ت و پرۆگرامه بۆ هه‌موو.

جا که‌وا بیت شتیک که له شه‌ری ئیمه دا نه‌بیت ئیمه بۆمان نیه چا‌و له شه‌ری گه‌له پیش‌وه‌کان بکه‌ین و لاساییان بکه‌ینه‌وه، وه‌ک ئیمامی (ابن تیمیه) (په‌حمه‌تی خوا‌ی لی بیت) ده‌رباره‌ی چا‌و لی کردنی گا‌ورو جووله‌که له شتیکدا که له شه‌ری ئیمه‌دا نیه ده‌فه‌رمو‌یت: (مشابهتهم فیما لیس من شرعنا قسما، أحدهما: مع العلم بأن هذا العمل هو من خصائص دینهم، فهذا العمل الذي هو من خصائص دینهم: أما أن یفعل لمجرد موافقتهم، وهو قليل و إما لشهوة تتعلق بذلك العمل و إما لشبهة فیه تخیل أنه نافع فی الدنيا و فی الآخرة وکل هذا لا شک فی تحريمه، لكن یبلغ التحريم فی بعضه إلى أن یكون من الكبائر وقد یصیر کفراً بحسب

() { :

الأدلة الشرعية^(۶۲)، واته: (خو شوبهاندن به گاورو جووله که وه له شتیګدا که له دینی نئمه دا نیه دوو به شه، یه کیکیان ئه وه یه، ناګاداریت هه بیټ به وه ی که ئه م کاره له تاییهت مهندي دینه که ی ئه وان، جا ئه م کاره که له تاییهت مهندي دینه که ی ئه وان، یان ته نها له بهر ئه وه ده کریټ که له گهل ئه واندا موافق بن، وه ئه مه که مه، یان له بهر هه واو ئاره زوویه که په یوه ندی به و کاره وه هیه، یان له بهر شوبه یه که که و بزانیټ ئه م کاره به سوډه له دنیاو دوا پوژدا، وه هه موو ئه مانه گومان نیه له هرامیټیاندا، به لام له هندیکیاندا هه رامیه ته که ی ده گاته ئه وه ی که یه کیګ بیټ له تاوانه گه وهرکان، وه هندی جار ده بیټه مایه یی بی بروا بوون به پیټی به لگه شه رعیه کان).

ج/زیاد له وه ی که ئه مه دینی گه له پیشوه کانه و ناییټه به لگه بو نئمه له لایه کی تریشه وه پیغه مبه ر (ﷺ) به فه رمووده ی صحیح به راشکاوی هه موو جه ژن و شادی و ئاهه نگیکی نه سخ کردوه ته وه و ته نها دوو جه ژنی هیشتوه ته وه بو نه ته وه که ی که جه ژنی قوریان و په مه زانه ئیتر جگه له و دوو جه ژنه هه ر جه ژن و شادیه کی تر ساز بکریټ ئه وه نه فامیه بابنه ناوی دینیشه وه بیټ، ئه م راستیه ش (انس) (خوای لی پازی

بیټ) بو مان ده گپټه وه و ده فه رمویټ: (إن النبي ﷺ لما قدم المدينة وجدهم يحتفلون بعيدین، فقال ﷺ: كان لكم یومان تلعبون فیهما، وقد ابدلکم الله بهما خیراً منهما، یوم الفطر، یوم الأضحی)^(۶۳)، واته: (کاتیګ پیغه مبه ر (ﷺ) هاته مه دینه بینی خه لکی ئاهه نگ ده گپټن بو دوو جه ژن، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی ئیوه دوو پوژتان هه بووه ئاهه نکتان تیادا گپراوه، ئه وا خوای گه وره ئه و دوو پوژهی بو گپټن به دوو پوژنی چاکتر له وان، واته جه ژنی په مه زان و جه ژنی قوریان).

به لی به م فه رمووده یه هه موو جه ژنه کان سپرپایه وه و ته نها ئه م دوانه مایه وه، وه هه تا ئه و پوژهی ناییټی:

﴿الْیَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِیْنَكُمْ.....﴾^(۶۴).

هاته خوراوه و تا ئه و پوژه ش پیغه مبه ر (ﷺ) وه فاتی کردو زور دواتریش موسلمانان ته نها ئه م دوو جه ژنه یان هه بووه و لییان زیاد نه کرووه، ئیتر له دوا ی ئه وه وه هه ر جه ژن و ئاهه نگیګ زیاد کرا بیټ ئه وه زیاد کردنه له دین و زیندوو کردنه وه ی جه ژنه نه فامیه کانه.

۳- ماموستای به پیز له خالی چواره می لاپه ره (۱۴۲) ی کتیبه که یدا ئه م یاده

(/) (/ /) (/)

{ : } ()

() / :

قیاس (ہرچہ نندہ قیاس لہ عیبادہدا نیہ)^(۱۰) دہکاتہ سہر بہ پوژوو بوونی دەی (محرم) لەلایەن جوولە کەکانەوہ بہ پوژوو بوونی پیغەمبەریش (ﷺ) تیایدا بو شوکرانہ بزیری نیعمەتی پزگار بوونی موسا لە چنگ فیرعەون، وە دەلیت:

(زانایانی ئیسلام لەم فەرمودەییەیان فامیوہتەوہ کە شتیکی چاکە موسلمانان لەکاتی پەیدا بوونی نازو نیعمەت و خێرو خوشیە کدا شادی و خوشحالی دەربەرن، ئینجا بی گومان گەورەترین نیعمەت و چاکەیی خوداش بەسەر ئیمەوہ لەدایک بوون و پەیدا بوونی پیغەمبەرمان محمد (ﷺ) مادام وا بیئت شتیکی شەری و چاکە کە لەشەو و پوژوی لەدایک بوونی یان مانگی لە دایک بوونیدا موسولمانانیش کەیف و شادی بنویژن و بیکەنە ئاھەنگ و جیژن).

جا لیژەدا بو شکی کردنەوہی ئەم خالانە نازانم لە کوپوہ دەست پی بکەم!! چونکە وەک دەلین کابرایەک پرسیاری لە مامۆستایەک کرد وتی: ئەری مامۆستا خەسەن و خسین کچی عائیشە بوون یان فاتمە؟ ئەویش لەوہ لامدا وتی: جا کوئی پرسیارە کەت وەلام بدەمەوہ، یەکەم خەسەن و خسین نەبوون خەسەن و

حوسەین بوون، دووہم کچی نەبوون کوپ بوون، سیہەم، ہی عائیشە نەبوون ہی فاتمە بوون!! ئیمەش لیژەدا دەلین مامۆستا گیان ئەم قیاس کردنە دانەمەزراوہ، چونکە (زیاد لەوہی کە قیاس لە عیبادات نیہ...) ئەمە قیاس کردنی دوو شتی لیک جودان (قیاس مع الفارق) چونکە:

دەربیرینی خوشی و شادی و کردن بەجەژن جیاوازی زۆرە لەگەڵ بە پوژوو بوون و عیبادەت کردن بو شوکرانەیی نازو نیعمەت، ھەموو دەزانین لە جەژندا خەلکی شیرینی دەخۆنەوہ و خوشی و شادی دەدەبەرن و ئاھەنگ دەگیژن، بەلام لە شوکرانە کردنی نیعمەتدا بە پیچەوانەوہ خۆت دەگریتەوہ لە خواردن و خواردنەوہ ئارەزوو بازی و بە پوژوو دەبیئت و زیادە عیبادەت دەکەیت، جا ئەو کارەیی جوولە کەکان پیی ھەلسان شوکرانە بزیری و بە پوژوو بوون بوو نەک شیرینی خواردنەوہ و ئاھەنگ گیژان و کردن بە جەژن، وە ئەم ئاھەنگی مەلودیەش کە خەلکی پیی ھەلدەستن وەک خۆت ئامازەت پێداوہ دەربیرینی شادی و کردن بە جەژنە نەک بە پوژوو بوون و شوکرانە بزیری، وە بەراستی نەبیستراوہ لە دیندا شوکرانە بزیری بە دەھۆلو زورناو سرودو گۆرانی و شیرینی خواردنەوہ بیئت!!!

() بو ئاگادار بوون بەسەر ئەوہی قیاس لە عیبادەتدا نیگە پروانگە: (تەلقین، نوژی کمر دوو/ ۷۴) عبدالفتاح حسین بگەھینی لەوگیدا روون کراوہتەوہ.

که واته ئەم دوو شتە زۆر لیکهوه دوورن و قیاس ناکرێتە سەرێک.

۳- پاشان سەبارەت بە و رووداوی (۱۰) ی محرم که پیغمبەر (ﷺ) لایەن گری جووله که ی کردو تیایدا بە پۆژوو بوو سی خالی گرنگ هەیه پیوستە ئاگامان لێی بیئت.

أ/ ئەو رووداوه بە پۆژوو بوون و شوکرانه بژیری بوو نەک ئاهاهنگ گێران و کردن بە جهژن، وه ئەگەر تۆش راست دەکەیت دەتەوی شوکرانه بژیری نیعمەتی لەدایک بوونی پیغمبەر (ﷺ) بکەیت ئەوه پیغمبەر (ﷺ) بۆی کردویت بە سونەت که پۆژانی دوو شەممە بە پۆژوو بیت بۆ شوکرانهی ئەو نیعمەتە، (بروانە یادی لەدایک بوون بە شیوازیکی شەری).

ب/ بە پۆژوو بوونی ئەو پۆژە بەو بۆنەوه لە لایەن پیغمبەرەوه بوو (ﷺ) که ئەو بەرنامە دارپێژەو بە فەرمانی خوا دەفەرمویت:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (٦٦).

واتە: (ئەو پیغمبەرە له خۆیهوه هیچ نالێت و ناکات، بە لکو هەرچی دەلێت: نیگای بۆ دەکریت دەی خو ئیمە نیگامان بۆ نایەت و بۆمان نیە منافەسە ی پیغمبەر (ﷺ) بکەین له تەشریح کردن و بریاردانی سازکردنی جهژن و ئاهاهنگە).

ج/ لەگەڵ ئەوه شدا که ئەو کارە ی جووله که کان کردوویانە بریتی بوو له عبادەت و خوا پەرستی که پۆژوو گرتن بوو هیشتا پیغمبەر (ﷺ) نە یوسیتووہ عبادەتە که ی له عبادەتی جووله که کان بچیت بە لکو پەیمانی ئەوه ی دا که ئەگەر خوا بیھیلت تا سالی ئایندە ئەوه تۆهەم پۆژیش بە پۆژوو دەبیئت بۆ ئەوه ی پیچەوانە ی جووله که کان بکات وهک (ابو غطفان) (خوای لێ پازی بیئت) دەگێریتە وهو دەفەرمویت: له (عبدالله ی کوری عەباس) م بیستووہ (خوای لێ پازی بیئت) دەیفەرموو: (حین صام رسول الله یوم عاشوراه و أمر بصيامه: قالوا: یارسول الله إنه یوم تعظمه اليهود والنصارى، فقال رسول الله ﷺ) فإذا كان العام المقبل إن شاء الله صمنا الیوم التاسع، قال فلم یأت العام المقبل حتی توفي رسول الله ﷺ)) (٦٧)، واتە: (کاتیک پیغمبەر (ﷺ) پۆژی عاشورا بە پۆژوو بوو و فەرمانی بە خەلک کرد بە پۆژوو بن، وتیان ئە ی پیغمبەری خوا ئەمە پۆژیکە گاوو جووله که بە گەرە ی دەگرن، پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی، ئەگەر سالی داهااتوو هاتە وه انشاء الله پۆژی تۆهەمیش بە پۆژو دەبین، دەفەرمویت / بە لام سالی داهااتوو نە هاتە وه تا پیغمبەر (ﷺ) وه فاتی کرد.

() - : / /

() { - : }

جا له جيٽهڪ له عبادتدا ٿو ها
 پيويست بڪات پيچوانه يان بڪهين و خومان
 نه شوبهين پيانه وه ده بيت له رهفتارو
 باوو نه ريتيڪي حوڪمي چون بيت كه ڪتو
 مت چاو لئ ڪهري لاسايي ڪرڻه وهي
 ٿوانه؟!؟!،
 ٿمه ڪورتهڪ بوو له ليڪولينه وهي وتو
 به لگه ٿوانه شي رعيهت ده دن به يادي
 له دايڪ بوون و پييان وايه داهينراو نيه،
 داواڪارين له خواي پهروهردگار چاو پوشي
 له هه لئ ٿيمه و ٿوانيش بڪات.

يادي له دايڪ بوون به شيوه يهڪي شهرعي

ليردها بؤ جاري دووم ٿو ووتيهي
 (حساني ڪوري عطيه) تان بير دهخه مه وه
 ده فرمويت: (هه ره قهوميڪ هه داهينراويڪ
 له دينه كه ياندا داهينن، خواي پهروهردگار
 له وينه ٿو داهينراوه سوننه تيان له ناودا
 هه لده گريت...) دياره ٿم داهينراوانه ش
 (يادي له دايڪ بووني پيغه مبهه ﷺ)
 سوننه تيڪي گوره ٿي ره ٿي ره شار دراوه و
 شارراوه ته وه له خه لڪي و پشت گوي
 خراوه، ٿو ويش شوڪرانه ڪرڻي خواي
 پهروهردگار له سهه نيغه تيڪي گوره كه
 خه لڪي به ناراستي ٿاهه ننگي بؤ ده گيرن و
 به خه يالي خويان خوشحالي و شوڪرانه
 بڙيري نيغه ته كه ٿي ده ڪن، ٿو ويش

نيغه تي له دايڪ بوون و هاتنه دنياي
 پيغه مبهه ري سهروهرو خوشه ويستمانه
ﷺ.

به لئ پيغه مبهه ﷺ له چه ندين
 فهرموده داو به ڪرڻه وه ش پيغمويي
 هاوه لاني و برواداراني به گشتي ڪرڻه بؤ
 به رڙو بووني رڙاني دوو شه ممه، وه
 ٿمه يه ڪيڪ بوه له و سوننه ته گه ورانه ٿي كه
 پيغه مبهه ﷺ به رده وامي ته ٿي بوه له سهري
 وه ههروه ها هوي به رڙو بوونه ڪه شي پوون
 ڪرڻه ته وه بؤ ٿيمه ي بروادار بؤ ٿوهي:

أ/ زياتر هانمان بدات به رڙو بووني ٿو
 رڙه له ده ست خومان نه دهين و به شتيڪي
 كه م سهري نه ڪهين.

ب/ بؤ ٿوهي هه ست به نو قساني ٿو
 شوڪرانه بڙيري نه ڪهين و په نا به رينه بهر
 ڪارو پيشه يهڪ بؤ پر ڪرڻه وه ٿو
 نو قسانيه كه خوا ٿوهي لي مان ناويت، وهڪ
 ٿم رڙو خه لڪ له بهر نه زاني و بي ٿاگيان له
 واتاو ڪار ڪرڻ به م فهرموده يه ٿو وياده
 داهينراوه يان داهينراوه و داويانه ته پال دين.
 به لئ هوي به رڙو بووني رڙاني
 دووشه ممه سوپاس گوزاري خواي
 پهروهردگار له سهه دوو نيغه تي گوره بؤ
 سهه رجهه م مرقايه تي، ٿو دوو نيغه ته ش:

يه كه م/ له دايڪ بووني پيغه مبهه ﷺ و
 هاتنه دنيايه وه كه ٿمه بوه هيوايه ڪي
 پر شنگدار بؤ رڙگاري ڪرڻي گشت

ناده مېزاد له زه لاله تی نه فامی و سته می به کویله کردن له لایه ن فارس و پوم و گشت دهسه لات داره کانی پورنگار.

دووه م / هاتنه خواره وهی نیگا بو پیغه مبه ر (ﷺ) که ئیتر نه مه بوه خالی سهره تای هاتنه دی نه هیواو ناواته و پیدا کوتانی هه ق و راستی و لاواز بوونی نه فامی سه ته م و خرابه کاری.

به لئی نه م دوو نیعمه ته گه وره یه هه ردووکیان له پورزی دوشه ممه دا بوون بویه پیغه مبه ر (ﷺ) به رده وام دوشه ممان به پورزوو ده بوو و فه رمانیش به خه لکی ده کرد که به پورزوو بن نه م راستیه ش (أبو قتاده) (خوای لی رازی بییت) بومان ده گپریته وه و ده فه رمویت: (جاء رجل الی رسول الله ﷺ فقال: ماتقول فی صوم یوم الإثنين؟ قال: ذلک یوم ولدت فیہ و أنزل علی القرآن فیہ) (۶۸)، واته: (پیاویک هات بو لای پیغه مبه ر (ﷺ) وتی: چی ده لئیت ده رباره ی پورزی دوشه ممه؟ نه ویش فه رموی، نه وه پورژیکه تیایدا له دایک بووم و تیایدا قورنانه بو هاته خواره وه).

نه وه تا پیغه مبه ر (ﷺ) خوئی هوی به پورزوو بوونی دوشه ممه مان بو پوون ده کاته وه له بهر نه وه دوو نیعمه ته گه وره یه که تیایدا پرووی داوه، جا که وابییت نه گه ر مه به ستمان شوکرانه بزیری و خوشویستنی

پیغه مبه ر بییت (ﷺ) با فیل له خو مان و له خه لکی نه که ین ئیتر بوچی په نا ده به ینه بهر چه ند به لگه یه کی شپوشیواو و قیاس کردنیکی بی سهره و به ره و ناراست بو شه رعیته دان به یادو ئاهه نگیکی هه لبه ستر او و نادر وست له بهر هه واو ئاره زوویه کی ده روونی یان به رزه وه ندیبه کی سیاسی؟! .

ده ی نه که ر راست ده که ی پیغه مبه رت (ﷺ) خوشده وییت؟ نه گه ر راست ده که یته ده ته وییت شوکرانه بزیری نه و نیعمه ته بکه یته؟ نه گه ر راست ده که یته نه ته وییت سیره و ریبازی نه و پیغه مبه ر به یان بکه یته؟ نه وا پورژانی دوشه ممه به پورزوو به نه وه نه و په ری خوشه ویستی پیغه مبه ر (ﷺ) ده گه یه نیت، چونکه خوشه ویستی پیغه مبه ر (ﷺ) به شوینه که وتنی ریبازه که ی و زیندو کردنه وه ی سوننه ته کانی ده بییت، وه نه مه باشترین سوپاس گوزاریه بو نه و دوو نیعمه ته چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه له کانی به و شیوه سوپاس گوزاری نه و نیعمه ته یان کردووه و رینمویی نیمه شیان به و شیوه یه کردووه، وه پوون کردنه وه ی سیره و ریبازی پیغه مبه ر (ﷺ) له ته نها پورژیک له سالیکا یان له گوریک و دوو کوردا ته نها شیواندن نه بییت هیچ شتیکی لی په یدا نابییت نه گینا نه گه ر به راستی به راستی ده ته وییت به و

كاره هه لَبَسْتِيت با به لايه ني كه مه وه هه موو
 پوژانئىكى دووشه ممه ده رسيكى پو پيژت
 هه بيّت ده رباره ي سيره و رپيازي ئه و
 پيغه مبه ره سه روه رو نازداره ئه وسا ئه گه ر
 توانيبيّت بۆن و به رامىكى سيره ي ئه و
 پيغه مبه ره سه روه ر و نازداره بده يت به به ر
 لوتى خه لكيدا و بۆنى بكه ن، باشه ئه وانه ي
 كه سالانه ده يكه ن به هه راو هورباو مه لودى
 ده خوئينه وه ئه وانه ي به ووتارو نووسين
 به رگرى له م داهينراوه ده كه ن و په نا بۆ
 هه موو به لگه يه كى لارو له وپوڊ ده به ن بۆ
 شه رعيه ت پيدانى، ئه وانه ي دژايه تى شوين،
 كه وتوانى قورئان و فه رموده ده كه ن له
 پيناو سازداني ئه م ياده دا ئاده ي كام له وانه
 هه موو دوو شه ممانيك به پوژوو ده بيّت، كام
 له وانه كاتيكي بۆ خوڤى ته رخان كردوو بۆ
 خوئينده وه و ليكولينه وه ي سيره ي ئه و زاته
 پاكه ؟ كام له وانه وتارو وانه ي تاييه تى
 داناوه بۆ پوون كردنه وه ي سيره ي ئه و زاته
 به شيوه يه كى زيندوو واقيعيانه بۆ خه لكى ؟
 ئه ي بۆ مه گه ر خوا ئاگادار نه بيّت به سه ر
 نه ينيه كاني ده روندا.

﴿عَلَّمَ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾^(٦٩).

واته : (خوای په روه ردگار ئاگاداره
 به سه ر ناپاكي يه كاني چاوو شارراوه كاني
 ده روون).

شيخي (الباني) (په حمه تى خوای لى
 بيت) له شريتيكدا ئاماژه به م يادو سوپاس
 گوزاربه شه رعيه ده دات و به دووخال
 به رابه رى ده كات به و ياده ناشه رعى و
 داهينراوه وه ده فه رمويّت: ((هناك الإحتفال
 بالمولد مشروع ضد هذا الإحتفال غير
 المشروع... وهو صيام يوم الإثنين في كل
 أسبوع شكرا لله تعالى على هذه النعمة
 العظمى... وهناك فرق شاسع بين
 الإحتفالين:

١- أن الإحتفال المشروع متفق عليه بين
 المسلمين جميعاً.

(و أقول/ أما الإحتفال غير المشروع
 فليس محل إتفاق، بل لا يفعل إلا العوام
 الجاهلين بالدين و المتصوفة المتزندقين
 وبعض من علماء السوء الذين باعو دينهم
 بعرض من الدنيا) (مابين القوسين من كلام
 المؤلف).

٢- تتكرر هذا الإحتفال المشروع في كل
 أسبوع مرة و ليس في كل عام مرة.

وأستدل الشيخ رحمة الله بالحديث
 المذكور أنفا في الصباح يوم الإثنين وقال
 بعده: أي عليكم أن تصوموا يوم الإثنين
 شكراً لله تعالى أن خلقني فيه و خلقني من
 جديد حين أنزل علي الوحي (...)^(٧٠)، واته:
 (ليّره دا ياديكي دروست هه يه به و بونه وه دژ

() / ()
 . / / ()

() { : }

به و یاده نادرسته .. ئه ویش به پړو و بوونی پړوانی دوو شه ممه یه له هه موو هه فته یه کدا بو سوپاس گوزاری خوا له سهر ئه و نیعمه ته گه وره یه .. وه جیاوازییه کی گه وره هه یه له نیوان ئه و دوو یاده دا).

۱- ئه و یاده ی دروسته (به پړو و بوونی پړوی دووشه ممان) کوپای هه موو موسلمانانی له سهره (وه منیش ده لیم: به لام یاده نادرسته که (ئه وه ی سالی جاریک ده کریت) ئه وه نه ک هه ر کوپای له سهر نیه به لکو که س ئه مه ناکات ته نها خه لگیکی عه وام و بی ئاگا له دین و کومه لئ سو فی سهر لیشیواو هندی له به ناو زانایانی خراپ که دینی خویمان فروشتووه به نرخیکی دنیایی).

۲- ئه م یاده دروسته هه موو هه فته یه ک جاریک دووباره ده بیه وه نه ک سالی یه ک جار، (پاشان شیخ به لگی له سهر ئه م باسه هیئایه وه به و فهرمووده یه کی له پیشتردا باسمان کرد ده رباره ی پړووی دووشه ممان، وه دوی ئه وه ده فهرمویت، واته پیویسته پړوانی دووشه ممه به پړو و بین بو سوپاس گوزاری خوا له سهر ئه وه کی له و پړه دا منی دروست کردووه، وه جاریکی تریش سهر له نوی منی تیا دروست کردووه ته وه و به وه کی قورئانی بو ناردوومه ته خواره وه تیایدا).

که وایت خوینه ری به ریز:

نه فیل له خوت بکه و نه فیل له خوا بکه، چونکه خوی گه وره فیلی لی ناکریت، که واته هه ر فیل له خوت ده که یت و هه ر خوت زهره رمه ند ده بیت، ئه گه ر به راستی پیغه مبه رت خوشده ویت و ده ته ویت سوپاس گه زاری نیعمه تی له دایک بوونه کی بکه یت ئه و پړوانی دوو شه ممه به پړو و ببه ئه وسا به کرده وه سه لماندووته که پیغه مبه رت خوش ده ویت وه خوی گه وره ش پاداشتت ده داته وه و له گه ل پیغه مبه ردا حه شرت ده کات، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) خوی فهرمویه تی (المرء مع من أحب)^(۷۱)، واته: (هه موو مروقیک له گه ل ئه و که سه دا ده بیت که خوشده ویت).

ئه گه ر راستیش ناکه یت له خوش ویستنه که یداو ده ته ویت چاوبه سستی له خه لک بکه یت و ئه و یاده بکه یته هویک بو به ده ست هیئانی مه رامه کانت، یان توانات نیه به پړو و بیت ئه وه کاریکی ناشه رعیش مه که که خوا له خوت بره نجینیت و پیغه مبه ریش (ﷺ) خویت لی بی به ری بکات.

چونکه ئه وانه ی داهینراو له دیندا دا ده هیئیت له پړوی قیامه تدا دوورده خریته وه له حه وزی که وسه رو بی به ش ده بن له خوشی کو بوونه وه یان له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) و خواردنه وه ی ئاوی که وسه ر.